

Tuchtreglement

Vlaamse Gewichtheffers Federatie

Inhoud

11.3 BIJLAGE 3 : Tuchtreglement - versie 2024.....	5
11.3.1 ALGEMEEN TUCHTREGLEMENT VAN VGF.....	5
1. VOORAFGAANDE BEPALINGEN	5
1.1 Toepassingsgebied	5
1.2 Definities	6
2. DE TUCHTCOMMISSIE	6
2.1 Samenstelling van de Tuchtcommissie	6
2.2 Taken van de Tuchtcommissie.....	7
3. HET INLEIDEN VAN DE TUCHTPROCEDURE.....	7
3.1 Klacht.....	7
3.2 Waarborg voor de procedurekosten voor de Tuchtcommissie	8
3.3 Kennisgeving en oproeping	8
4. ONDERZOEK VAN DE KLACHT	9
5. TUCHTPROCEDURE.....	10
5.1 Minnelijke schikking	10
5.2 Voortzetting van de gewone procedure	10
5.3 Taalgebruik	10
5.4 Zetel van de Tuchtcommissie	10
5.5 Behandeling van de klacht.....	11
5.6 Hoorzitting.....	11
6. UITSpraak VAN DE TUCHTCOMMISSIE	12
6.1 Gegrondheid van de klacht	12
6.2 Mogelijke sancties	12
6.3 Termijn voor de uitspraak	13
6.4 Akkoordspraak.....	13
6.5 De uitspraak van de Tuchtcommissie.....	14
6.6 Kennisgeving van de uitspraak aan de partijen.....	14
6.7 Tenuitvoerlegging.....	14
7. HOGER BEROEP	14
7.1 Het hoger beroep	14
7.2 Schorsende werking.....	15
11.3.2 TUCHTREGLEMENT - GRENsoverschrijdend Gedrag.....	15
1. TOEPASSINGSDOMEIN	15
2. MELDING GRENsoverschrijdend Gedrag	17
3. ORDEMAATREGEL	17

4.	TUCHTPROCEDURE.....	18
4.1	Bevoegd tuchtorgaan	18
4.2	Klacht.....	18
4.3	Waarborg	19
4.4	Procedure	19
4.5	Sancties	20
5.	HOGER BEROEP	21
5.1	Het hoger beroep	21
5.2	Schorsende werking.....	21
11.3.3	TUCHTREGLEMENT - DOPINGPRAKTIJKEN	22
1.	TOEPASSINGSDOMEIN	22
2.	TOEPASSELIJKE WETGEVING EN BEVOEGDE DISCIPLINAIRE ORGANEN	22
3.	VOORLOPIGE SCHORSING	23
4.	HOORZITTING	24
5.	UITSpraak.....	25
6.	UITSLUITING.....	26
6.1	Eerste overtreding	26
6.2	Tweede overtreding	27
6.3	Derde overtreding	27
6.4	Geen schuld of nalatigheid	28
6.5	Vermindering van de periode van uitsluiting bij geen fout of nalatigheid.....	28
6.6	Vermindering van de periode van uitsluiting om andere redenen	29
6.7	Verminderingsmodaliteiten	29
6.8	Meervoudige overtredingen	30
6.9	Uitsluitingsperiode	30
6.10	Modaliteiten van de uitsluiting	31
7.	KOSTEN.....	32
8.	INHOUDING VAN FINANCIËLE STEUN	32
9.	INVLOED OP BEHAALDE RESULTATEN.....	32
10.	OVERTREDEN VAN DE UITSLUITING	33
11.	KENNISGEVINGEN	34
12.	BEROEP	34
13.	MODALITEITEN VAN BEROEP	35
14.	INWERKINGTREDING	35
15.	CONTROLE OP DIT TUCHTREGLEMENT	35
16.	RELEVANTE UITTREKSELS UIT HET ANTIDOPINGDECREET	36

11.3.4 TUCHTREGLEMENT - WEDSTRIJDFIXING	43
1. TOEPASSINGSDOMEIN	43
2. VERANTWOORDELIJKE CONTACTPERSOON	43
3. NIET TOEGELATEN ACTIVITEITEN.....	43
4. SANCTIES.....	44
DEONTOLOGISCHE CODE TER BESTRIJDING VAN MENSENHANDEL	45
1. GEWETTIGD VERBLIJF.....	45
2. MENSENHANDEL	45
3. tewerkstelling van sportbeoefenaars met een arbeidsovereenkomst	46
4. SANCTIONERING.....	46
4.1 Clubs.....	46
4.2 Natuurlijke personen.....	46

11.3 BIJLAGE 3 : Tuchtreglement - versie 2024

Dit document is een bijlage bij het inwendig reglement.

11.3.1 ALGEMEEN TUCHTREGLEMENT VAN VGF

1. VOORAFGAANDE BEPALINGEN

1.1 Toepassingsgebied

Artikel 1.

Dit algemeen tuchtreglement beschrijft de tuchtregeling van VGF in al zijn geledingen. Het organiseert de procedures en bepaalt de sancties.

Dit algemeen tuchtreglement is van toepassing op alle leden; zowel de clubs als hun leden, alsook alle (top)sportbeoefenaars die deelnemen aan topsportwerking van VGF en alle trainers en andere sportbegeleiders die in opdracht van VGF werken.

De bij VGF aangesloten leden sportverenigingen aanvaarden dit Algemeen Tuchtreglement en zijn verplicht om dit Algemeen Tuchtreglement te laten onderschrijven door en van toepassing te maken op al hun leden sportbeoefenaars, trainers en andere sportbegeleiders, alsook op hun bestuurders en personeelsleden en vrijwilligers.

Het algemeen tuchtreglement is niet van toepassing op de bestuursleden en personeelsleden van VGF. Wanneer de klacht in verband staat met een gelijktijdige functie als sporter, trainer, clubverantwoordelijke zoals hierboven beschreven zal het bestuur een beslissing nemen of het algemeen tuchtreglement toegepast kan worden.

Er bestaat een specifiek Tuchtreglement inzake Grensoverschrijdend Gedrag, een specifiek Tuchtreglement inzake Dopingpraktijken en een specifiek Tuchtreglement inzake Bestrijding van Wedstrijdfixing. In de gevallen waarop het specifiek tuchtreglement van toepassing is, is dit Algemeen Tuchtreglement niet van toepassing. Alles wat niet geregeld wordt in deze specifieke tuchtreglementen, wordt geregeld volgens het Algemeen Tuchtreglement.

De Tuchtcommissie van VGF is bevoegd om in eerste aanleg te oordelen over iedere overtreding van een algemeen geldende reglementering van VGF, mits deze overtreding wordt begaan door één van de voormelde personen en dit zowel in als buiten het grondgebied van de club, zowel in binnen- als buitenland.

1.2 Definities

Artikel 2.

Onder algemeen geldende reglementering van VGF wordt verstaan: de statuten, het Intern Reglement inclusief de bijlagen, met in het bijzonder de gedragscodes, de wedstrijdreglementen en iedere andere reglementering van VGF.

Elke gedraging die de goede werking, de goede naam of de reputatie van VGF of een bij haar aangesloten sportvereniging, of de sport op zich in het gedrang brengt, of strijdig is met de wetten, statuten, reglementen en waarden van VGF, is tuchtrechtelijk sanctioneerbaar. Ook bij het gelegenheid bieden of aansporen tot, het vergemakkelijken van, of het behulpzaam zijn bij het begaan van een overtreding kunnen tuchtmaatregelen worden opgelegd.

Deze tuchtprocedure moet klachten behandelen inzake dergelijke overtredingen. Alle termijnen in dit Algemeen Tuchtreglement worden berekend in kalenderdagen.

2. DE TUCHTCOMMISSIE

2.1 Samenstelling van de Tuchtcommissie

Artikel 3.

De Tuchtcommissie van VGF is samengesteld uit 3 leden, waarvan bij voorkeur minstens één jurist, die vertrouwd is met de sportsector. (Wanneer de vacature niet ingevuld geraakt door een jurist, zal juridisch advies gevraagd moeten worden bij een jurist). De leden van de Tuchtcommissie worden voor een termijn van minstens 1 jaar benoemd door het Bestuursorgaan van VGF. Er kunnen ook al vervangende leden benoemd worden. De leden van de Tuchtcommissie moeten over al hun burgerlijke en politieke rechten beschikken.

De drie leden mogen niet allen aangesloten zijn bij dezelfde club.

De leden van de Tuchtcommissie benoemen onder elkaar een voorzitter. Ze duiden eveneens een secretaris aan, die de griffie van de Tuchtcommissie zal waarnemen. De secretaris maakt geen deel uit van van het tuchtcollege.

Een lid van de Tuchtcommissie mag niet aan de behandeling van een zaak deelnemen wanneer het lid op enige wijze een persoonlijk belang heeft bij die zaak, of wanneer het lid persoonlijk of uit hoofde van een functie bij die zaak betrokken is.

In geval van verhindering van een lid van de Tuchtcommissie kan zowel vóór als tijdens een tuchtprocedure een plaatsvervangend lid worden aangesteld.

2.2 Taken van de Tuchtcommissie

Artikel 4.

Na ontvangst van een klacht, zal de Tuchtcommissie in eerste instantie de ontvankelijkheid van deze klacht beoordelen.

Indien de klacht onontvankelijk is, wordt de aanleggende partij hiervan binnen de 14 dagen schriftelijk in kennis gesteld en wordt er geen verder gevolg gegeven aan de klacht.

Indien de klacht ontvankelijk is, zal de Tuchtcommissie de aanleggende partij uitnodigen om een waarborg te storten voor de procedurekosten.

Na ontvangst van de waarborg stelt de Tuchtcommissie een lid van die commissie aan die de klacht nader onderzoekt.

Vervolgens buigt de Tuchtcommissie zich over de door de onderzoeker bij de Tuchtcommissie aangebrachte zaak.

3. HET INLEIDEN VAN DE TUCHTPROCEDURE

3.1 Klacht

Artikel 5.

Een tuchtprocedure kan aanhangig gemaakt worden door:

- VGF indien het van mening is dat er een overtreding begaan werd zoals bedoeld in het tuchtreglement;
- Een VGF lid (aangesloten club of clublid) die van mening is dat er ten opzichte van hem/haar een overtreding begaan werd zoals bedoeld in het tuchtreglement;

Om een tuchtprocedure aanhangig te maken moet een gemotiveerde klacht ingediend worden. Deze klacht moet, op straffe van onontvankelijkheid, binnen een termijn van 14 dagen na de vermeende overtreding of de kennisname ervan schriftelijk ingediend worden.

De klacht moet, op straffe van onontvankelijkheid, minstens de volgende gegevens bevatten:

1. naam, voornaam of volledige benaming, hoedanigheid, adres, telefoonnummer, e-mailadres en eventueel gegevens van de raadsman van de klagende partij alsook de naam, voornaam en andere beschikbare gegevens van de partij tegen wie de klacht is gericht;
2. een uiteenzetting over de aard en de omstandigheden van de feiten die aan de grondslag van de klacht ligt: deze uiteenzetting dient voldoende concreet en duidelijk te zijn;
3. een samenvatting van de ingeroepen regels die zouden overtreden zijn en de sanctie die wordt gevorderd.

Indien de aanleggende partij stavingstukken wenst voor te leggen, zal zij deze samen met een inventaris in bijlage van haar klacht overmaken aan de Tuchtcommissie.

Indien de aangifte een lid jonger dan achttien jaar, of een (wils)onbekwaam verklaarde persoon betreft, dan kan ook de wettelijk vertegenwoordiger (bv. ouders of bewindvoerder) aangifte doen.

Het doen van een valse aangifte levert een overtreding op die tuchtrechtelijk kan worden gesanctioneerd.

3.2 Waarborg voor de procedurekosten voor de Tuchtcommissie

Artikel 6.

De aanleggende partij zal binnen een termijn van 14 dagen na de indiening van haar klacht door de Tuchtcommissie schriftelijk worden uitgenodigd tot storting van een waarborg van € 100 euro ter dekking van de procedurekosten.

Deze waarborg is forfaitair bepaald en omvat de dekking van de honoraria en kosten van de leden van de Tuchtcommissie evenals de administratieve kosten van de Tuchtcommissie.

Indien de aanleggende partij door de Tuchtcommissie in het gelijk wordt gesteld, zal de tegenpartij veroordeeld worden tot de terugbetaling van de gestorte waarborg aan de aanleggende partij.

Indien een minnelijke schikking conform Artikel 9 van dit Algemeen Tuchtreglement wordt getroffen, zal de Tuchtcommissie 3/4 van de waarborg terugstorten aan de aanleggende partij en zal 1/4 gedragen worden door de tegenpartij als onderdeel van de minnelijke schikking.

Indien de Tuchtcommissie een akkoorduitspraak velt conform Artikel 18 van dit Algemeen Tuchtreglement, zal de tegenpartij, behoudens andersluidend akkoord, veroordeeld worden tot de terugbetaling van de helft van de waarborg aan de aanleggende partij.

3.3 Kennisgeving en oproeping

Artikel 7.

Binnen een termijn van 14 dagen na de datum waarop de Tuchtcommissie de waarborg heeft ontvangen, zal zij de aanleggende partij en de partij tegen wie de klacht werd neergelegd hiervan in kennis stellen per aangetekend schrijven met ontvangstbewijs.

In deze kennisgeving moeten minstens de volgende elementen vermeld worden:

- een uiteenzetting van de feiten die ten laste worden gelegd;
- de datum, de plaats en het uur waarop partijen worden opgeroepen om te verschijnen voor een hoorzitting van de Tuchtcommissie;
- desgevallend, de te volgen procedure voor de neerlegging van stavingstukken door de tegenpartij en van een schriftelijke verdediging en voor het inroepen van andere bewijsmiddelen, inclusief het getuigenverhoor;
- de mogelijkheid om zich te laten bijstaan door een raadsman naar keuze;

- de tijdstippen en de plaats waarop het dossier kan worden ingezien en waarop eventueel kopijen van het dossier kunnen worden besteld;
- een eventueel voorstel van minnelijke schikking.

4. ONDERZOEK VAN DE KLACHT

Artikel 8.

Na ontvangst van een ontvankelijke klacht en de waarborg, stelt de Tuchtcommissie een lid van de commissie aan die deze klacht nader onderzoekt. Deze dient een onafhankelijk en onpartijdig onderzoek te voeren naar de feiten en/of omstandigheden van de vermeende tuchtrechtelijke overtreding. De onderzoeker zal de aangifte onderzoeken op waarheidsgehalte, gegrondheid en verwijtbaarheid.

De onderzoeker zal namens de Tuchtcommissie aan de betrokkene via een geschrift duidelijk maken dat jegens hem/haar een klacht werd ingediend, waarbij deze het recht krijgt zich tegen het in de brief genoemde vermoeden van overtreding te verweren binnen een in voornoemde brief gestelde termijn.

De onderzoeker gaat na of andere personen of instanties op de hoogte gebracht dienen te worden en informeert deze personen of instanties. Bovendien kan de onderzoeker aan het bestuursorgaan van VGF of de bij haar aangesloten sportvereniging indien hij dit nodig acht onverwijld voorstellen dat een preventieve ordemaatregel wordt genomen.

De onderzoeker kan beslissen in eerste instantie een bemiddeling tussen de betrokken partijen te organiseren, zonder een onderzoek op te starten.

Indien er niet tot bemiddeling wordt overgegaan of geen bemiddeling wordt bekomen, stelt de onderzoeker een dossier samen waarbij zowel elementen à charge als à décharge dienen te worden onderzocht, beoordeeld en vermeld. Hij kan daartoe o.a. volgende handelingen stellen:

- het horen van de betrokkenen en andere getuigen;
- het bekijken van beeld- of geluidsmateriaal;
- alle andere nuttige inlichtingen inwinnen;
- ...

De onderzoeker is bevoegd om:

- de zaak te seponeren mits motivering (o.a. wegens bemiddeling tussen partijen, onvoldoende aanwijzingen);
- de zaak door te verwijzen naar de Tuchtcommissie voor behandeling;
- de zaak te melden aan de politie of het Openbaar Ministerie.

De onderzoeker informeert per aangetekend schrijven diegene die de klacht heeft neergelegd en degene jegens wie de klacht is gericht van het genomen besluit. Hij licht ook de andere leden van de Tuchtcommissie alsook het bestuursorgaan van de betrokken sportvereniging en het bestuursorgaan van VGF in omtrent zijn beslissing.

Vervolgens krijgen de betrokkenen het recht om inzage te krijgen in het dossier en een kopie ervan te nemen.

Elke partij kan zich door een raadsman laten bijstaan. Indien de raadsman geen advocaat is, dan dient de raadsman een schriftelijke volmacht voor te leggen.

5. TUCHTPROCEDURE

5.1 Minnelijke schikking

Artikel 9.

De Tuchtcommissie kan een minnelijke schikking voorstellen. Indien de minnelijke schikking wordt aanvaard onder de voorwaarden zoals bepaald door de Tuchtcommissie, wordt de procedure voor de Tuchtcommissie beëindigd.

5.2 Voortzetting van de gewone procedure

Artikel 10.

Bij gebrek aan minnelijke schikking, zal de gewone procedure voor de Tuchtcommissie worden voortgezet overeenkomstig de hierna volgende bepalingen.

5.3 Taalgebruik

Artikel 11.

De procedure voor de Tuchtcommissie wordt in het Nederlands gevoerd.

Indien de partijen de Nederlandse taal niet of onvoldoende machtig zijn, kunnen zij zich laten bijstaan door een onafhankelijke tolk.

De formaliteiten en de kosten, verbonden aan de bijstand van een tolk, worden geregeld op eigen initiatief van de partijen.

5.4 Zetel van de Tuchtcommissie

Artikel 12.

De zittingen, bijeenkomsten en beraadslagingen van de Tuchtcommissie hebben plaats op de maatschappelijke zetel van VGF, het bureau van de VGF of een alternatieve locatie bepaald door het bestuur.

5.5 Behandeling van de klacht

Artikel 13.

Bij gebrek aan minnelijke schikking zal de Tuchtcommissie de klacht ten gronde behandelen. Zij neemt daartoe kennis van het dossier van de onderzoeker. Desgevallend kan de Tuchtcommissie nog bijkomend onderzoek verrichten. Zij kan aldus onder meer getuigenissen inwinnen en één of meerdere deskundigen aanstellen.

Indien de partijen gebruik wensen te maken van het bewijs door getuigen of van ieder ander bewijsmiddel, dan zullen zij de Tuchtcommissie hiervan minstens 7 dagen vóór de geplande hoorzitting op de hoogte brengen per aangetekend schrijven. In dit schrijven moet de volledige naam, adres en hoedanigheid van de op te roepen getuigen worden meegedeeld. De Tuchtcommissie zal vervolgens de getuigen per aangetekend schrijven oproepen om te verschijnen op de geplande hoorzitting.

5.6 Hoorzitting

Artikel 14.

De Tuchtcommissie stelt de datum, uur en plaats van de hoorzitting vast. De partijen worden per aangetekend schrijven opgeroepen om in persoon, eventueel bijgestaan door een raadsman en/of een tolk, te verschijnen op de hoorzitting van de Tuchtcommissie om er gehoord te worden in de uiteenzetting van hun middelen en verdediging.

De Tuchtcommissie streeft er naar de behandeling van een zaak in eerste aanleg binnen zes maanden na ontvangst van de klacht te doen plaatsvinden.

De partijen krijgen de mogelijkheid om voorafgaand aan de zitting het dossier in te zien en er kopijen van te nemen.

De Tuchtcommissie kan verder beslissen dat de betrokkene tegen de aangifte schriftelijk verweer kan voeren door middel van de neerlegging van besluiten. Zij bepaalt de termijn waarbinnen de betrokkene zijn/haar besluiten moet indienen en stelt de betrokkene hiervan schriftelijk in kennis. De besluiten worden door de betrokkene toegezonden per aangetekende brief aan de Tuchtcommissie en aan alle andere partijen inzake.

De zittingen van de Tuchtcommissie zijn openbaar, tenzij er een minderjarige in de procedure betrokken is, of tenzij op verzoek van de niet-professionele sportbeoefenaar beslist wordt met gesloten deuren zitting te houden, of tenzij de openbaarheid gevaar oplevert voor de openbare orde of de goede zeden. De Tuchtcommissie bepaalt desgevallend wie tot de zitting toegang heeft. De Tuchtcommissie kan eenieder wiens gedrag daartoe aanleiding geeft het verder bijwonen van de zitting ontzeggen.

Tijdens de hoorzitting worden alle partijen en eventueel hun raadsman gehoord.

Wanneer de betrokkene niet ter zitting is verschenen, gaat de Tuchtcommissie na of de betrokkene behoorlijk is opgeroepen. Indien er geen behoorlijke oproeping plaatsgevonden heeft of indien de Tuchtcommissie om een andere reden van oordeel is dat uitstel van de behandeling

gewenst is, dan stelt zij de behandeling tot een nader te bepalen datum uit. De partijen worden hiervan schriftelijk in kennis gesteld. Indien de betrokkene wel behoorlijk is opgeroepen zal de uitspraak geacht worden op tegenspraak gewezen te zijn.

De Tuchtcommissie is bevoegd voor een zitting getuigen en deskundigen op te roepen, en roept eveneens de door de partijen gevraagde getuigen en deskundigen op. Deze oproeping om te verschijnen op de geplande hoorzitting gebeurt per aangetekend schrijven. De Tuchtcommissie doet hiervan alsmede van

hun namen mededeling aan partijen. Leden van de bij VGF aangesloten sportverenigingen, die als getuige of deskundige worden opgeroepen, zijn verplicht te verschijnen, dan wel een verklaring af te leggen. Ook anderen dan leden kunnen als getuige of deskundige worden opgeroepen.

Getuigen zijn verplicht naar waarheid te verklaren. Het niet naar waarheid verklaren levert een overtreding op die met inachtneming van dit reglement kan worden gesanctioneerd. De Tuchtcommissie kan hen verzoeken een verklaring te ondertekenen.

Wanneer een getuige of deskundige ter zitting redelijkerwijs niet aanwezig kan zijn, kan de Tuchtcommissie de te stellen vragen schriftelijk voorleggen en van de getuige of deskundige een schriftelijk antwoord verlangen. Wanneer een getuige of deskundige niet ter zitting is verschenen, kan de Tuchtcommissie besluiten de zitting uit te stellen.

6. UITSpraak VAN DE TUCHTComMISSIE

6.1 Gegrondheid van de klacht

Artikel 15.

Wanneer de Tuchtcommissie van oordeel is dat de in de klacht bedoelde overtreding niet afdoende bewezen is, dient de Tuchtcommissie de klacht af te wijzen als ongegrond.

6.2 Mogelijke sancties

Artikel 16.

Indien de Tuchtcommissie van oordeel is dat de klacht gegrond is, dan kan de Tuchtcommissie volgende tuchtrechtelijke sancties opleggen:

- een berisping, of waarschuwing;
- het verbod om deel te nemen aan één of meer activiteiten of wedstrijden georganiseerd door de VGF (of door bij VGF aangesloten sportvereniging(en)) voor een duur van maximaal drie jaar;
- het verbod om één of meer aan leden van de desbetreffende sportvereniging toegekende rechten uit te oefenen voor een duur van maximaal drie jaar;

- het verbod tot het uitoefenen van één of meer functies bij VGF of een bij haar aangesloten leden sportverenigingen voor een duur van maximaal tien jaar;
- het intrekken van de licentie die door VGF uitgereikt wordt en dat voor een duur van maximaal drie jaar;
- het tijdelijk of definitief uitsluiten uit de topsportwerking van VGF;
- de schorsing van het lidmaatschap van een bij VGF aangesloten sportvereniging voor een duur van maximaal vijf jaar;
- de uitsluiting als lid van een bij VGF aangesloten sportvereniging;
- de klacht doorverwijzen naar de nationale autoriteit

Deze sancties kunnen gecombineerd worden.

De sancties kunnen, geheel of gedeeltelijk, voorwaardelijk worden gesteld. Het voorwaardelijke gedeelte van een tuchtsanctie wordt aan een termijn van ten hoogste drie jaar gebonden. Wanneer de betrokkene binnen de termijn van de voorwaardelijk opgelegde tuchtsanctie weer een overtreding begaat, kan de

Tuchtcommissie beslissen het voorwaardelijke gedeelte alsnog in een onvoorwaardelijke tuchtsanctie om te zetten.

De Tuchtcommissie kan, mits akkoord van de betrokkene, verkiezen om enkel een “alternatieve sanctie” op te leggen, zoals bv. het volgen van een cursus, uitvoeren van vrijwilligerswerk, ... Wanneer de betrokkene deze alternatieve sanctie niet volgens de opgelegde voorwaarden uitvoert, kan de Tuchtcommissie beslissen alsnog één van de voormelde tuchtsancties op te leggen.

6.3 Termijn voor de uitspraak

Artikel 17.

De Tuchtcommissie doet na de beëindiging van de mondelinge behandeling zo spoedig mogelijk uitspraak en in ieder geval niet later dan vier weken nadat de mondelinge behandeling is gesloten.

Deze termijn kan door de Tuchtcommissie verlengd worden met dien verstande dat de uitspraak uiterlijk binnen drie maanden na de beëindiging van de mondelinge behandeling dient te gebeuren.

6.4 Akkoordspraak

Artikel 18.

Indien de partijen tijdens de tuchtprocedure en vóór de uitspraak van de Tuchtcommissie alsnog tot een akkoord komen dat een einde maakt aan hun geschil, dan kan dit akkoord op verzoek van de partijen en mits instemming van de Tuchtcommissie vastgelegd worden in een akkoordspraak van de Tuchtcommissie.

6.5 De uitspraak van de Tuchtcommissie

Artikel 19.

De uitspraak van de Tuchtcommissie is in principe openbaar, tenzij er een minderjarige in de procedure betrokken is, of tenzij er op verzoek van de niet-professionele sportbeoefenaar beslist wordt dat de uitspraak achter gesloten deuren zal plaats vinden.

De uitspraak van de Tuchtcommissie wordt geacht te zijn gedaan op de zetel van de Tuchtcommissie en op de datum die erin vermeld wordt.

De uitspraak van de Tuchtcommissie is gemotiveerd en bevat desgevallend de door de Tuchtcommissie opgelegde sancties.

6.6 Kennisgeving van de uitspraak aan de partijen

Artikel 20.

Wanneer de beslissing van de Tuchtcommissie is uitgesproken, maakt zij deze binnen een termijn van 14 dagen na de datum van de uitspraak per aangetekend schrijven over aan de partijen en aan het bestuursorgaan van VGF.

6.7 Tenuitvoerlegging

Artikel 21.

De tenuitvoerlegging van een door de Tuchtcommissie opgelegde tuchtsanctie vangt aan op de datum waarop deze uitspraak doet, tenzij in de uitspraak anders is bepaald.

Het bestuursorgaan van VGF ziet toe op de tenuitvoerlegging van tuchtsancties.

De betrokkene, andere leden en de bij VGF aangesloten clubs zijn verplicht hun medewerking aan de tenuitvoerlegging van een tuchtsanctie te verlenen.

7. HOGER BEROEP

7.1 Het hoger beroep

Artikel 22.

Partijen kunnen tegen de beslissing van de Tuchtcommissie hoger beroep aantekenen bij het Belgisch Arbitragehof voor de Sport conform de procedureregels van dat hof (te raadplegen via www.bas-cbas.be).

VGF heeft eveneens steeds de mogelijkheid om tegen de beslissing van de Tuchtcommissie hoger beroep aan te tekenen bij het Belgisch Arbitragehof voor de Sport.

De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt vier weken na de datum van ontvangst van de uitspraak van de Tuchtcommissie, die geacht wordt drie dagen na de datum van verzending te zijn gelegen. Wanneer de uitspraak voordien per e-mail is toegezonden, vangt de beroepstermijn aan vanaf de datum waarop de uitspraak per aangetekende brief is toegezonden.

Het beroep wordt schriftelijk en gemotiveerd ingesteld. Het beroepschrift wordt per aangetekende brief toegezonden aan het Belgisch Arbitragehof voor de Sport.

7.2 Schorsende werking

Artikel 23.

Behoudens uitdrukkelijk andersluidende bepaling in de beslissing van de Tuchtcommissie, schorsen de neerlegging van het verzoek tot hoger beroep en de procedure in hoger beroep de uitvoering van de uitspraak in eerste aanleg niet op.

Op verzoek van de betrokkene kan het Belgisch Arbitragehof voor de Sport de tenuitvoerlegging van een tuchtsanctie tijdens de behandeling van het beroep opschorten. Het verzoek tot het opschorten van de tuchtsanctie kan tegelijk worden gedaan met het indienen van een beroepschrift, maar niet eerder.

11.3.2 TUCHTREGLEMENT - GRENSOVERSCHRIJDEND GEDRAG

1. TOEPASSINGSDOMEIN

Artikel 1.

Dit specifieke tuchtreglement is van toepassing voor gedragingen die grensoverschrijdend zijn, zoals hierna omschreven.

Tuchtrechtelijk sanctioneerbaar zijn zowel elke gedraging die grensoverschrijdend is en die de goede werking, de goede naam of de reputatie van de sportorganisatie in het gedrang brengt of strijdig is met de wetten, statuten, reglementen, gedragscodes en waarden van VGF, de bij haar aangesloten sportorganisaties of de aldaar beoefende sport of het aansporen tot, het

vergemakkelijken van, of het bieden van hulp bij het begaan van een inbreuk, als het verzuimen van hulp aan het slachtoffer van dergelijk gedrag.

Zonder hiertoe beperkt te zijn, zijn onderstaande handelingen en gedragingen in het bijzonder tuchtrechtelijk sanctioneerbaar (hierna gezamenlijk genoemd: “Grensoverschrijdend Gedrag”):

- Seksueel grensoverschrijdend gedrag.

Hieronder wordt verstaan elke vorm van ongewenst verbaal, non-verbaal of lichamelijk gedrag met een seksuele connotatie dat als doel of gevolg heeft dat de waardigheid van een persoon wordt aangetast of een bedreigende, vijandige, beledigende, vernederende of kwetsende omgeving wordt gecreëerd (bv. voyeurisme, kinderlokken (“grooming”), aanranding van de eerbaarheid, kinderpornografie, verkrachting, exploitatie van prostitutie en pooierschap, etc.).

- Geweld.

Hieronder wordt verstaan elke feitelijkheid die losstaat van de specifieke aard of eigenschappen van de betreffende sporttak of sportcompetitie, waarbij een persoon psychisch of fysiek wordt bedreigd of aangevallen. Gedrag dat vermeld staat in de spelregels van de sport valt niet onder de notie geweld en dus ook niet onder de notie Grensoverschrijdend Gedrag in de zin van dit reglement.

- Pesterijen.

Hieronder wordt verstaan een onrechtmatig geheel van meerdere gelijkaardige of uiteenlopende gedragingen, buiten of binnen de sportorganisatie, die plaats hebben gedurende een bepaalde tijd, die tot doel of gevolg hebben dat de persoonlijkheid, de waardigheid of de fysieke of psychische integriteit van een persoon bij of in het kader van de sportuitoefening wordt aangetast, dat zijn positie in gevaar wordt gebracht of dat een bedreigende, vijandige, beledigende, vernederende of kwetsende omgeving wordt gecreëerd en die zich inzonderheid uiten in woorden, bedreigingen, handelingen, gebaren of eenzijdige geschriften alsook in digitale vorm via bv. sociale media (digitaal pesten). Deze gedragingen kunnen inzonderheid verband houden met leeftijd, burgerlijke staat, geboorte, vermogen, geloof of levensbeschouwing, politieke overtuiging, syndicale overtuiging, taal, huidige of toekomstige gezondheidstoestand, een handicap, een fysieke of genetische eigenschap, sociale afkomst, nationaliteit, zogenaamd ras, huidskleur, afkomst, nationale of etnische afstamming, geslacht, seksuele geaardheid, genderidentiteit en genderexpressie.

Artikel 2.

Het in dit reglement bedoelde Grensoverschrijdend Gedrag heeft betrekking op grensoverschrijdend gedrag binnen de context van VGF of een bij haar aangesloten sportorganisatie, ongeacht of dit binnen of buiten de sportaccommodatie of -infrastructuur werd gepleegd. Grensoverschrijdend Gedrag gepleegd buiten de sportorganisatie kan tuchtrechtelijk gesanctioneerd worden wanneer er een verband bestaat met de activiteiten die binnen de sportorganisatie worden uitgeoefend.

Wanneer in een geschil dat door de interne tuchtinstanties van de sportorganisatie wordt behandeld tevens elementen van Grensoverschrijdend Gedrag worden aangehaald, zal de interne tuchtinstantie een beslissing nemen over de feiten die haar bevoegdheid betreffen, en de zaak in voorkomend geval doorverwijzen naar het tuchtorgaan dat bevoegd is voor de tuchtrechtelijke behandeling van Grensoverschrijdend Gedrag.

Dit tuchtreglement inzake Grensoverschrijdend Gedrag is van toepassing op alle leden, zowel de clubs en hun leden, bestuursleden en personeelsleden van VGF, alsook alle (top)sportbeoefenaars die deelnemen aan topsportwerking van VGF en alle trainers en andere sportbegeleiders die in opdracht van VGF werken.

De bij VGF aangesloten leden sportverenigingen aanvaarden dit tuchtreglement en zijn verplicht om dit tuchtreglement te laten onderschrijven door en van toepassing te maken op al hun leden sportbeoefenaars, trainers en andere sportbegeleiders, alsook op hun bestuurders en personeelsleden en vrijwilligers.

In tuchtaangelegenheden m.b.t. Grensoverschrijdend Gedrag aanvaarden zij allen de expliciete bevoegdheid van het Vlaams Sport Tribunaal (VST) in eerste aanleg en het Belgisch Arbitragehof voor de Sport (BAS) in tweede aanleg.

2. MELDING GRENSOVERSCHRIJDEND GEDRAG

Artikel 3.

Eenieder die van mening is dat er ten opzichte van hem/haar Grensoverschrijdend Gedrag werd begaan, alsook iedere belanghebbende “derde” (ouder, trainer, jurylid, supporter, toeschouwer, ...) die van mening is dat dergelijke gedrag begaan werd, kan hiervan melding doen bij VGF.

De melding gebeurt bij de Aanspreekpersoon Integriteit (API) van VGF via de contactgegevens die vermeld staan op de website

Deze melding is vertrouwelijk en kan anoniem gebeuren indien de melder hierom verzoekt.

Van deze melding wordt een meldingsformulier en rapporteringsdocument opgemaakt. De API zal in eerste instantie trachten een bemiddeling tussen de betrokken partijen te organiseren en zal vervolgens handelen volgens het handelingsprotocol grensoverschrijdend gedrag van VGF.

Deze melding is steeds vereist alvorens een klacht neergelegd kan worden zoals hierna bepaald in artikel 6.

3. ORDEMAATREGEL

Artikel 4.

Het Bestuursorgaan van VGF kan ter voorkoming van herhaling, om de orde of rust te herstellen of de veiligheid te waarborgen, ordemaatregelen nemen. In geval van (vermeend) Grensoverschrijdend Gedrag kan dit inhouden dat aan een persoon met onmiddellijke ingang een tijdelijke beperking van de bewegingsvrijheid, een tijdelijk verscherpt toezicht, een tijdelijke beperking of wijziging van de uitgeoefende activiteit of een tijdelijke schorsing wordt opgelegd, desgevallend beperkt tot de locatie(s) waar de herhaling of onveiligheid worden gevreesd. Andere ordemaatregelen zijn tevens mogelijk, indien en voor zover deze nodig zijn om de orde en/of veiligheid binnen de vereniging te waarborgen dan wel te herstellen. De ordemaatregel dient daartoe noodzakelijk, geschikt en evenredig te zijn.

De persoon die het voorwerp uitmaakt van een eventuele ordemaatregel kan gehoord worden. Dit kan ook telefonisch, online of zelfs schriftelijk georganiseerd worden. Daartoe zal de persoon per e-mail of per aangetekend schrijven worden uitgenodigd.

De ordemaatregel is geen tuchtsanctie maar een bestuurlijke maatregel.

De ordemaatregel kan maximaal opgelegd worden tot de uitspraak in de navolgende tuchtprocedure in kracht van gewijsde is getreden.

Tegen een ordemaatregel staat hoger beroep open bij het Vlaams Sport Tribunaal (VST), conform haar procedurereglement. Dit beroep is niet schorsend. Tegen de beslissing van het VST staat geen beroep open.

4. TUCHTPROCEDURE

4.1 Bevoegd tuchtorgaan

Artikel 5.

In tuchtaangelegenheden m.b.t. Grensoverschrijdend Gedrag geldt de expliciete bevoegdheid van het Vlaams Sport Tribunaal (“VST”) in eerste aanleg en het Belgisch Arbitragehof voor de Sport (“BAS”) in tweede aanleg.

Indien het VST (nog) niet kan optreden als tuchtorgaan, zal de Tuchtcommissie van VGF bevoegd zijn volgens de procedure in het algemeen tuchtreglement.

4.2 Klacht

Artikel 6.

Een tuchtprocedure inzake Grensoverschrijdend Gedrag kan aanhangig gemaakt worden door:

- De VGF indien het van mening is dat er een overtreding begaan werd zoals bedoeld in het tuchtreglement;
- eenieder die van mening is dat er ten opzichte van hem/haar een overtreding begaan werd zoals bedoeld in het tuchtreglement;
- iedere belanghebbende “derde” (ouder, trainer, jurylid, supporter, toeschouwer, ...) die van mening is dat een overtreding begaan werd zoals bedoeld in het tuchtreglement.

Om een tuchtprocedure aanhangig te maken moet een gemotiveerde klacht ingediend worden. Deze klacht moet, op straffe van onontvankelijkheid, schriftelijk gericht worden aan het VST, bij voorkeur per email aan de Secretaris-Generaal van het VST (cedric@vlaamssporttribunaal.be) of anders bij aangetekend schrijven. Het VST kan hiervoor een model klachtenformulier opleggen, al dan niet op straffe van onontvankelijkheid, dat desgevallend beschikbaar zal zijn via de website van VST (www.vlaamssporttribunaal.be) of de federatie.

Er geldt geen ontvankelijkheidsstermijn waarbinnen de klacht inzake Grensoverschrijdend Gedrag dient te worden ingediend. Eenieder wordt aangespoord om deze klacht evenwel zo snel mogelijk in te dienen.

De klacht moet, op straffe van onontvankelijkheid, minstens de volgende gegevens bevatten:

1. naam, voornaam of volledige benaming, hoedanigheid, adres, telefoonnummer, e-mailadres en eventueel gegevens van de raadsman van de klagende partij alsook de naam, voornaam en andere beschikbare gegevens van de partij tegen wie de klacht is gericht;
2. een uiteenzetting over de aard en de omstandigheden van de feiten die aan de grondslag van de klacht ligt: deze uiteenzetting dient voldoende concreet en duidelijk te zijn;
3. de datum waarop de verplichte voorafgaandelijke melding zoals hiervoor omschreven gebeurde, alsook eventuele andere stappen die reeds werden genomen.

De klacht dient in beginsel te worden ondertekend door de klager. Wanneer de klager evenwel tevens slachtoffer is, kan de klacht in een eerste fase anoniem zijn. Op het ogenblik dat de zaak ter zitting behandeld wordt door het tuchtorgaan, zal de identiteit van de klager/slachtoffer evenwel gekend dienen te zijn. Het is tevens mogelijk dat de klager die anoniem wenst te blijven aan de Tuchtcommissie van VGF vraagt om een tuchtprocedure op te starten. De Tuchtcommissie beslist dan autonoom en discretionair over het opstarten van een tuchtprocedure.

Indien de aanleggende partij stavingstukken wenst voor te leggen, zal zij deze samen met een inventaris in bijlage van haar klacht overmaken aan VST.

Indien de klacht een lid jonger dan achttien jaar, of een (wils)onbekwaam verklaarde persoon betreft, dan kan ook de wettelijk vertegenwoordiger (bv. ouders of bewindvoerder) aangifte doen.

Het doen van een valse aangifte levert een overtreding op die tuchtrechtelijk kan worden gesanctioneerd volgens het Algemeen Tuchtreglement VGF.

4.3 Waarborg

Artikel 7.

De aanleggende partij is geen waarborg verschuldigd, tenzij het VST dit zou opleggen.

4.4 Procedure

Artikel 8.

Nadat het VST de klacht ontvankelijk heeft verklaard, zal deze klacht behandeld worden volgens de haar geëigende procedure, zoals gepubliceerd op haar website (www.vlaamssporttribunaal.be).

Voor wat betreft het verloop van de tuchtrechtelijke procedure die betrekking heeft op feiten van Grensoverschrijdend Gedrag wordt verwezen naar de procedurereglementen van VST.

4.5 Sancties

Als tuchtsancties voor Grensoverschrijdend Gedrag kunnen worden opgelegd:

- a. een berisping, of waarschuwing;
- b. het verbod om deel te nemen aan één of meer activiteiten of wedstrijden georganiseerd door de VGF (of door bij VGF aangesloten sportvereniging(en)) voor een duur van maximaal drie jaar;
- c. het verbod om één of meer aan leden van de desbetreffende sportvereniging toegekende rechten uit te oefenen voor een duur van maximaal drie jaar;
- d. het verbod tot het uitoefenen van één of meer functies bij VGF of een bij haar aangesloten leden sportverenigingen voor een duur van maximaal tien jaar;
- e. het intrekken van de licentie die door VGF uitgereikt wordt en dat voor een duur van maximaal drie jaar;
- f. het tijdelijk of definitief uitsluiten uit de topsportwerking van VGF;
- g. de schorsing van het lidmaatschap van een bij VGF aangesloten sportvereniging voor een duur van maximaal vijf jaar;
- h. de uitsluiting als lid van een bij VGF aangesloten sportvereniging.

Er kunnen alternatieve sancties door het tuchtorgaan opgelegd worden.

Ingeval minderjarigen of andere handelingsonbekwamen als slachtoffer betrokken zijn bij de feiten van Grensoverschrijdend Gedrag, kunnen de maximale straffen vermeld in b. tot en met e. worden verdubbeld.

In geval van recidive kan een zwaardere tuchtsanctie worden opgelegd, waarbij de maximale straffen vermeld in b. tot en met e. kunnen worden verdubbeld (of verviervoudigd ingeval minderjarigen of andere handelingsonbekwamen slachtoffer zijn).

Wanneer er meerdere slachtoffers zijn, geldt dit als een verzwarende omstandigheid waarmee rekening dient te worden gehouden bij het bepalen van de tuchtsanctie. De maximale straffen vermeld in b. tot en met e. kunnen in dat geval worden vermenigvuldigd met het aantal slachtoffers, zonder dat die meer dan het tienvoud van de desbetreffende maximale straf mogen bedragen.

5. HOGER BEROEP

5.1 Het hoger beroep

Artikel 9.

Partijen kunnen tegen de beslissing van het VST hoger beroep aantekenen bij het Belgisch Arbitragehof voor de Sport (BAS) conform de procedureregels van dat hof (te raadplegen via www.bas-cbas.be).

VGF heeft eveneens steeds de mogelijkheid om tegen de beslissing van het VST hoger beroep aan te tekenen bij het Belgisch Arbitragehof voor de Sport.

Het beroep wordt schriftelijk en gemotiveerd ingesteld. Het beroepschrift wordt per aangetekende brief toegezonden aan het Belgisch Arbitragehof voor de Sport.

5.2 Schorsende werking

Artikel 10.

Behoudens uitdrukkelijk andersluidende bepaling in de beslissing van het VST, schorsen de neerlegging van het verzoek tot hoger beroep en de procedure in hoger beroep de uitvoering van de uitspraak in eerste aanleg niet op.

Op verzoek van de betrokkene kan het Belgisch Arbitragehof voor de Sport de tenuitvoerlegging van een tuchtsanctie tijdens de behandeling van het beroep opschorten. Het verzoek tot het opschorten van de tuchtsanctie kan tegelijk worden gedaan met het indienen van een beroepschrift, maar niet eerder.

11.3.3 TUCHTREGLEMENT - DOPINGPRAKTIJKEN

1. TOEPASSINGSDOMEIN

Artikel 1.

Dit reglement is van toepassing op elke sporter en begeleider zoals vermeld in het Vlaams Antidopingdecreet van 25 mei 2012, hierna genoemd het Antidopingdecreet, die op het moment dat hij of zij een vermeende dopingpraktijk als vermeld in artikel 3 van het Antidopingdecreet pleegde, of op het moment dat hij of zij in kennis wordt gesteld van het feit dat hij of zij zal vervolgd worden voor een vermeende dopingpraktijk, als topsporter of begeleider lid is van een bij VGF aangesloten club, of contractueel verbonden was met VGF, of contractueel verbonden was met een sporter die op dat moment lid was van een bij VGF aangesloten club, of als sporter of begeleider op een andere manier met VGF verbonden was, waarbij IWF, IPF, WADA of TAS op grond daarvan van oordeel zou zijn dat hij onder de verantwoordelijkheid van VGF valt.

Als het disciplinair orgaan conform de Wereldantidopingcode bevoegd is voor het resultatenbeheer, blijft het in dit tuchtreglement vermelde disciplinair orgaan bevoegd om dit tuchtreglement toe te passen en de disciplinaire procedure in te leiden en af te ronden over de bovenvermelde dopingpraktijk, ook als de sporter geen topsporter meer is of de sporter of begeleider niet langer onder de verantwoordelijkheid van VGF valt op het moment dat de procedure wordt ingeleid of afgerond. Dit omvat de bevoegdheid over sporters of begeleiders die hun activiteiten hebben stopgezet voor de procedure werd ingeleid, op voorwaarde dat het bovenvermelde disciplinair orgaan conform de Code bevoegd was op het moment dat de sporter of begeleider de overtreding beging.

2. TOEPASSELIJKE WETGEVING EN BEVOEGDE DISCIPLINAIRE ORGANEN

Artikel 2.

Dit reglement moet geïnterpreteerd worden in overeenstemming met de meest recente versie van het Antidopingdecreet van 25 mei 2012 en zijn uitvoeringsbesluit(en), de meest recente versie van de Wereldantidopingcode en de Internationale Standaarden ter uitvoering van voornoemde Code.

Ter aanvulling van dit reglement, zijn de regels van het Antidopingdecreet en het uitvoeringsbesluit, de Wereldantidopingcode en de antidopingregels van IWF en IPF automatisch van toepassing.

Dit reglement is een zelfstandig toepasbaar reglement. Andere reglementen zijn slechts van toepassing voor zover ze aanvullend werken en niet in strijd zijn met dit reglement.

VGF brengt het Vlaams Sport Tribunaal vzw (hierna genoemd “VST”) op de hoogte van elke dopingpraktijk waarvan een sporter of begeleider wordt verdacht. NADO Vlaanderen zorgt voor de kennisgeving aan de sporter of begeleider en alle partijen vermeld in artikel 20.

De disciplinaire procedure verloopt volgens dit reglement en het procedurereglement van het disciplinair orgaan (hierna genoemd “Disciplinaire Commissie voor Elitesporters en Begeleiders” of “DCEB”) beheerd door het VST, die door VGF belast werd met de afhandeling van de dopingpraktijken. Het is van toepassing op alle zaken die tijdens de duur van de lastgeving aanhangig werden gemaakt.

Er kan alleen een disciplinaire procedure worden ingesteld tegen een sporter of begeleider wegens dopingpraktijken, als die sporter of begeleider op de hoogte is gebracht, of als redelijke pogingen zijn

ondernomen om hem op de hoogte te brengen van de beweerde dopingpraktijk, en dat binnen tien jaar na de vermeende datum waarop de overtreding is gepleegd.

3. VOORLOPIGE SCHORSING

Artikel 3.

In alle gevallen waarin de sporter of begeleider op de hoogte is gebracht van een mogelijke dopingpraktijk die niet resulteert in een conform dit reglement verplichte voorlopige schorsing, zal de betrokkene door de vervolgende instantie van het DCEB de mogelijkheid worden geboden om een voorlopige schorsing te aanvaarden in afwachting van de beslechting van zijn zaak ten gronde.

De duur van een voorlopige schorsing wordt afgetrokken van een eventuele uitsluitingsperiode die uiteindelijk aan de sporter wordt opgelegd of door hem wordt aanvaard.

Het DCEB legt de sporter, bij wijze van preventieve maatregel, prompt een voorlopige schorsing op als in het kader van een dopingtest van die sporter de analyse van een monster resulteert in de vaststelling van een afwijkend analyseresultaat voor een verboden stof die geen specifieke stof is, of in de vaststelling van een verboden methode, en onderzoek door de opdrachtgever van de dopingtest de volgende twee feiten aantoonst:

1. er is geen TTN verleend of er kan geen TTN verleend worden om de verboden stof of methode rechtmatig te gebruiken;
2. er is geen kennelijke afwijking van de Internationale Standaard voor Dopingtests en Onderzoeken of de Internationale Standaard voor Laboratoria, die de oorzaak is van het afwijkende analyseresultaat.

VGF licht het DCEB in nadat ze van de opdrachtgever bericht krijgt dat het onderzoek vermeld in het bovenstaande lid is voltooid.

Er mag slechts een voorlopige schorsing worden opgelegd nadat de sporter door het DCEB de mogelijkheid is geboden van een voorlopige hoorzitting vóór het opleggen van de voorlopige schorsing. De sporter kan bij het DCEB een voorlopige hoorzitting vragen binnen de termijn opgegeven in de kennisgeving van het DCEB. Doet hij of zij dit niet, kan de voorlopige schorsing zonder hoorzitting opgelegd worden.

Een voorlopige hoorzitting kan zowel mondeling als schriftelijk plaatsvinden.

Een voorlopige schorsing kan opgeheven worden of dient niet opgelegd te worden als de sporter kan aantonen dat ofwel:

- er sterke aanwijzingen zijn dat hem geen schuld of nalatigheid te verwijten valt, waardoor hem waarschijnlijk uiteindelijk geen uitsluiting van sportactiviteiten zal opgelegd worden;
- de beschuldiging van een dopingpraktijk geen redelijke kans op slagen heeft, bijvoorbeeld wegens een duidelijke fout in de zaak tegen de sporter;
- de vermoedelijke dopingpraktijk waarschijnlijk te wijten is aan een besmet product;
- er andere feiten zijn die een voorlopige schorsing in de gegeven omstandigheden onbillijk zouden maken.

Een voorlopige schorsing als vermeld in het eerste lid wordt onmiddellijk opgeheven als de analyse van het B-monster de analyse van het A-monster niet bevestigt.

Elke beslissing over een voorlopige schorsing wordt door de bevoegde instantie meegedeeld aan:

1. de sporter;
2. IWF of IPF;
3. NADO Vlaanderen, de NADO van het land waarin de sporter woont en de NADO van zijn nationaliteit;
4. het Internationaal Olympisch Comité (IOC) of het Internationaal Paralympisch Comité (IPC), indien van toepassing, als de uitspraak een effect kan hebben op de Olympische Spelen of de Paralympische Spelen, waaronder uitspraken die een invloed hebben op de bevoegdheid tot deelname aan de Olympische Spelen of de Paralympische Spelen;
5. het WADA.

Al de in het vorige lid vermelde partijen kunnen tegen de beslissing, of het gebrek aan een beslissing binnen de tien kalenderdagen na het verzenden van de kennisgeving aan de sporter vermeld in het vijfde lid, beroep aantekenen bij het TAS.

Tegen de beslissing om een voorlopige schorsing op te leggen of niet op te heffen nadat de sporter aanvoerde dat de inbreuk waarschijnlijk te wijten is aan een besmet product, kan echter geen beroep ingesteld worden bij het TAS.

Een voorlopige schorsing betekent dat de sporter tijdelijk aan geen enkele wedstrijd mag deelnemen die voorafgaat aan de definitieve uitspraak van het DCEB.

4. HOORZITTING

Artikel 4.

Het DCEB zal de sporter of begeleider zo snel mogelijk uitnodigen voor een hoorzitting over de grond van de zaak.

Van het recht op een hoorzitting wordt door de sporter of begeleider afstand gedaan indien hij niet reageert op de bovenvermelde uitnodiging en niet verschijnt op de bovenvermelde zitting.

De zaak kan, mits het akkoord van de sporter en alle in artikel 20 vermelde partijen, ook onmiddellijk gehoord worden door het TAS.

5. UITSpraak

Artikel 5.

Het DCEB zal, indien het van oordeel is dat de beschuldigde een dopingpraktijk als vermeld in de meest recente versie van het Vlaams Antidopingdecreet van 25 mei 2012 heeft begaan, de maatregelen vermeld in artikels 6 tot 16 nemen.

Na de uitspraak van het DCEB, kan NADO Vlaanderen, voorafgaand aan een beslissing in laatste instantie of voor het verstrijken van de periode waarin beroep kan worden aangetekend, een deel van de uitsluitingsperiode opschorten in individuele gevallen waarin de sporter NADO Vlaanderen, een gerechtelijke instantie of een professioneel tuchtorgaan substantiële hulp heeft geboden die ertoe leidt dat NADO Vlaanderen een dopingovertreding door een andere persoon ontdekt of vaststelt, of waardoor een gerechtelijk orgaan of tuchtorgaan een strafbaar feit of een dopingpraktijk van een andere sporter of begeleider ontdekt of vervolgt.

Na een beslissing in laatste instantie of het verstrijken van de periode waarin beroep kan worden aangetekend, kan NADO Vlaanderen alleen een deel van de anderszins toepasselijke uitsluitingsperiode opschorten met de goedkeuring van het WADA en de toepasselijke internationale federatie. In hoeverre de anderszins toepasselijke uitsluitingsperiode kan worden opgeschort, hangt af van de ernst van de dopingovertreding die de sporter heeft begaan, en van het belang van de substantiële hulp die de sporter heeft geboden in de strijd tegen doping in de sport. Niet meer dan driekwart van de anderszins toepasselijke uitsluitingsperiode kan worden opgeschort. Als de anderszins toepasselijke uitsluitingsperiode levenslang is, mag de volgens dit artikel niet-opgeschorte periode nooit minder dan acht jaar bedragen.

Als de sporter in gebreke blijft om mee te werken en volledige en geloofwaardige substantiële hulp te bieden op basis waarvan NADO Vlaanderen een periode van uitsluiting heeft opgeschort, zal NADO Vlaanderen de oorspronkelijke periode van uitsluiting opnieuw van toepassing verklaren. Tegen elke beslissing van NADO Vlaanderen om de opgeschorte uitsluitingsperiode al dan niet opnieuw in te voeren, kan de sporter, de sportvereniging, de NADO van de woonplaats van de sporter, de internationale sportfederatie, het IOC of IPC als de beslissing een effect kan hebben met betrekking tot de volgende Olympische of Paralympische Spelen, en WADA in beroep gaan bij het TAS.

Op verzoek van NADO Vlaanderen of de beschuldigde kan het WADA, in elke fase van de procedure, ook na een beslissing in beroep, instemmen met wat het beschouwt als een passende opschorting van de anderszins toepasselijke uitsluitingsperiode en andere gevolgen. In uitzonderlijke omstandigheden kan het WADA in ruil voor substantiële hulp akkoord gaan met opschortingen van de uitsluitingsperiode die verdergaan dan de opschortingen vermeld in artikel 14 of kan het WADA zelfs akkoord gaan dat de uitsluitingsperiode volledig wordt opgeheven en/of dat het prijzengeld niet moet worden terugbetaald en/of dat boetes of kosten niet moeten worden betaald. De goedkeuring van het WADA is onderworpen aan de herinvoering van de sanctie zoals bepaald in het vorige lid.

Indien een antidopingorganisatie een deel van een anders toepasselijke sanctie opschort omdat substantiële hulp is geboden, dan moet dit samen met de motivering van deze beslissing worden gemeld aan de andere antidopingorganisaties met een recht op beroep overeenkomstig artikel 21. In unieke omstandigheden waarin het WADA oordeelt dat het in het beste belang van de strijd tegen doping zou zijn, kan het WADA een antidopingorganisatie toestemming geven om passende geheimhoudings- overeenkomsten aan te gaan die de openbaarmaking van de overeenkomst met betrekking tot substantiële hulp of de aard van de geboden substantiële hulp beperken of uitstellen.

6. UITSLUITING

6.1 Eerste overtreding

Artikel 6.

Bij een eerste overtreding, wordt de uitsluiting van de beschuldigde als volgt bepaald:

1. voor een dopingpraktijk als vermeld in artikel 3, 1°, 2° of 6° van het Antidopingdecreet:
 - vier jaar uitsluiting als het opzettelijk was, tenzij artikel 11 van toepassing is;
 - twee jaar uitsluiting als het niet opzettelijk was, tenzij artikel 9, 10 of 11 van toepassing is.

Als de dopingpraktijk verband houdt met een specifieke stof, dient het bewijs van het opzettelijk karakter geleverd te worden door NADO Vlaanderen.

Als de dopingpraktijk verband houdt met een niet-specifieke stof, dient het bewijs van het niet-opzettelijk karakter geleverd worden te door de beschuldigde.

2. voor een dopingpraktijk als vermeld in artikel 3, 3° van het Antidopingdecreet:
 - vier jaar uitsluiting, tenzij artikel 10 of 11 van toepassing is
 - twee jaar uitsluiting indien de sporter heeft verzuimd zich aan een monstername te onderwerpen en kan aantonen dat het niet opzettelijk was, tenzij artikel 10 of 11 van toepassing is.
3. voor een dopingpraktijk als vermeld in artikel 3, 4° van het Antidopingdecreet:
 - twee jaar uitsluiting, behoudens verkorting tot minimum één jaar, afhankelijk van de schuldgraad van de sporter, tenzij artikel 10 of 11 van toepassing is.

De verkorting tot minimum één jaar is niet mogelijk als de sporter zijn verblijfsgegevens herhaaldelijk op het laatste moment heeft gewijzigd of andere handelingen heeft gesteld die een ernstig vermoeden doen rijzen dat de sporter heeft trachten te vermijden om voor een dopingtest beschikbaar te zijn.

4. voor een dopingpraktijk als vermeld in artikel 3, 5° van het Antidopingdecreet: vier jaar uitsluiting, tenzij artikel 10 of 11 van toepassing is.
5. voor een dopingpraktijk als vermeld in artikel 3, 7° van het Antidopingdecreet: minimaal vier jaar en maximaal levenslang, afhankelijk van de ernst van de inbreuk, wordt, tenzij artikel 10

of 11 van toepassing is. Een inbreuk waarbij een minderjarige betrokken is, wordt als een bijzonder ernstige overtreding beschouwd.

6. voor een dopingpraktijk als vermeld in artikel 3, 8° van het Antidopingdecreet: minimaal vier jaar en maximaal levenslang, afhankelijk van de ernst van de inbreuk, wordt, tenzij artikel 10 of 11 van toepassing is. Een inbreuk waarbij een minderjarige betrokken is, wordt als een bijzonder ernstige overtreding beschouwd en zal, indien gepleegd door een begeleider voor andere inbreuken dan specifieke stoffen, resulteren in een levenslange uitsluiting voor de begeleider.

7. voor een dopingpraktijk als vermeld in artikel 3, 9° van het Antidopingdecreet: minimaal twee jaar en maximaal vier jaar, afhankelijk van de ernst van de overtreding, tenzij artikel 10 of 11 van toepassing is.

8. voor een dopingpraktijk als vermeld in artikel 3, 10° van het Antidopingdecreet: twee jaar, behoudens een vermindering tot minimum één jaar, afhankelijk van de schuldgraad van de beschuldigde en de andere omstandigheden van het geval, tenzij artikel 10 of 11 van toepassing is.

De uitsluitingsperioden bepaald in deze paragraaf kunnen door NADO Vlaanderen of WADA geheel of gedeeltelijk opgeschort worden conform artikel 5.

6.2 Tweede overtreding

Artikel 7.

Bij een tweede overtreding, wordt de uitsluiting van de beschuldigde als volgt bepaald: Met behoud van de toepassing van paragraaf 8, de langste van de volgende perioden:

- zes maanden;
- de helft van de uitsluitingsperiode die voor de eerste overtreding werd opgelegd, zonder eventuele toepassing van paragraaf 6;
- twee keer de uitsluitingsperiode die normaal van toepassing is op de tweede overtreding als die beschouwd zou worden als een eerste overtreding, zonder toepassing van paragraaf 6.

De uitsluitingsperiode bepaald zoals hierboven mag dan verder verminderd worden door toepassing van paragraaf 6.

De uitsluitingsperiode bepaald in deze paragraaf kan door NADO Vlaanderen of WADA geheel of gedeeltelijk opgeschort worden conform artikel 5.

6.3 Derde overtreding

Artikel 8.

Bij een derde overtreding, wordt de uitsluiting van de beschuldigde als volgt bepaald: Met behoud van de toepassing van paragraaf 8, levenslange schorsing, tenzij in één van de volgende gevallen:

- de derde dopingpraktijk de voorwaarden vervuld van opheffing of vermindering van de uitsluitingsperiode van paragraaf 4 of paragraaf 5;
- het een dopingpraktijk als vermeld in art. 3, 4° betreft.

In deze gevallen wordt de uitsluitingsperiode verminderd tot een periode tussen acht jaar tot levenslang.

6.4 Geen schuld of nalatigheid

Artikel 9.

Als de beschuldigde kan aantonen dat hem geen schuld of nalatigheid te verwijten valt, vervalt de periode van uitsluiting.

Deze paragraaf is alleen van toepassing op de oplegging van sancties, en dus niet op de bepaling of al dan niet een dopingpraktijk is begaan. Het is alleen van toepassing in uitzonderlijke gevallen, bijvoorbeeld indien een sporter zou kunnen bewijzen dat hij of zij, ondanks alle genomen voorzorgen, door een tegenstrever is gesaboteerd.

6.5 Vermindering van de periode van uitsluiting bij geen fout of nalatigheid

Artikel 10.

Als de beschuldigde kan aantonen dat hem geen significante fout of nalatigheid te verwijten valt, wordt de periode van uitsluiting afhankelijk van de dopingpraktijk verminderd als volgt:

1. als de dopingpraktijk vermeld in artikel 3, 1°, 2° of 6° van het Antidopingdecreet betrekking heeft op een specifieke stof: minstens een berisping en maximum twee jaar uitsluiting, afhankelijk van de schuldgraad van de beschuldigde;
2. als de beschuldigde kan aantonen dat de dopingpraktijk vermeld in artikel 3, 1°, 2° of 6° van het Antidopingdecreet afkomstig is van een besmet product: minstens een berisping en maximum twee jaar uitsluiting, afhankelijk van de schuldgraad van de beschuldigde. Bij de beoordeling van de schuldgraad van de sporter zou het bijvoorbeeld gunstig zijn voor de sporter als hij of zij het product waarvan later werd vastgesteld dat het besmet was, had vermeld op zijn of haar dopingcontroleformulier;
3. in andere gevallen dan vermeld in 1° en 2°, kan de normaal toepasselijke uitsluitingsperiode, met behoud van eventuele verdere vermindering op grond van paragraaf 6, worden verkort op basis van de schuldgraad van de beschuldigde, maar de verkorte uitsluitingsperiode mag niet korter zijn dan de helft van de normaal toepasselijke

uitsluitingsperiode. Indien de normaal toepasselijke uitsluitingsperiode levenslang is, mag de verkorte periode niet minder dan acht jaar bedragen.

Afhankelijk van de unieke feiten van een bepaald geval, kunnen de volgende voorbeelden resulteren in een verminderde sanctie wegens gebrek aan significante schuld of nalatigheid:

- een positieve controle als gevolg van de inname van een verkeerd gelabeld of verontreinigd vitamine- of voedingssupplement;
- de toediening van een verboden stof door de persoonlijke arts of trainer van de sporter zonder dit aan de sporter te hebben gemeld;
- sabotage van voeding of drank van een sporter door een echtgenoot/echtgenote, coach of andere begeleider die tot de entourage van de sporter behoort.

6.6 Vermindering van de periode van uitsluiting om andere redenen

Artikel 11.

Andere redenen om de periode van uitsluiting te doen vervallen of verminderen:

1. als een beschuldigde vrijwillig een dopingpraktijk bekent vóór hem een monsterneming wordt aangekondigd die een dopingpraktijk zou kunnen aantonen of, als het een andere dopingpraktijk betreft dan vermeld in artikel 3, 1° van het Antidopingdecreet, voor hij de eerste kennisgeving van de toegegeven overtreding ontvangt en die bekentenis het enige betrouwbare bewijs is van de overtreding op het ogenblik van de bekentenis, kan zijn uitsluitingsperiode worden verminderd tot de helft van de uitsluitingsperiode die normaal van toepassing is.

Deze bepaling is van toepassing wanneer een beschuldigde uit eigen beweging een dopingpraktijk bekent in omstandigheden waarbij geen enkele antidopingorganisatie er zich van bewust is dat mogelijk een dopingpraktijk is begaan en is niet van toepassing op situaties waarbij de bekentenis plaatsvindt nadat de beschuldigde denkt dat hij of zij zal worden betrappt.

De mate waarin de uitsluitingsperiode wordt verkort, moet gebaseerd zijn op de kans dat de beschuldigde zou zijn betrappt indien hij of zij zich niet vrijwillig had aangegeven.

2. een beschuldigde die een uitsluiting van vier jaar riskeert wegens een eerste overtreding van artikel 3, 1°, 2°, 3°, 5° of 6° van het Antidopingdecreet kan, door de dopingpraktijk waarvan hij wordt beschuldigd onmiddellijk te bekennen na te zijn geconfronteerd door NADO Vlaanderen en ook na goedkeuring en naar goeddunken van zowel het WADA als NADO Vlaanderen, een verkorting van de uitsluitingsperiode tot minimaal twee jaar krijgen, afhankelijk van de ernst van de overtreding en de schuldgraad van de beschuldigde.

6.7 Verminderingsmodaliteiten

Artikel 12.

Als een beschuldigde aanspraak kan maken op vermindering van sanctie op meer dan één grond vermeld in artikel 5, 9, 10 of 11, geldt dat voor een vermindering of schorsing op basis van artikel

5 of 11, wordt toegepast, de uitsluitingsperiode die normaal van toepassing is, moet worden bepaald in overeenstemming met de vorige paragrafen.

Als de beschuldigde aanspraak maakt op een vermindering of opschorting van de uitsluitingsperiode op basis van artikel 5 of 11, kan de uitsluitingsperiode worden verminderd of opgeschort, zonder ooit minder lang te zijn dan een vierde van de uitsluitingsperiode die normaal van toepassing is.

6.8 Meervoudige overtredingen

Artikel 13.

Als de periode van uitsluiting vervalt wegens geen schuld of nalatigheid van de beschuldigde, telt de overtreding niet mee voor het vaststellen van de periode van uitsluiting die geldt voor meervoudige overtredingen.

Om te worden bestraft wegens een tweede of derde overtreding, kan een dopingpraktijk alleen als een tweede overtreding worden beschouwd als wordt aangetoond dat de beschuldigde de tweede dopingpraktijk heeft begaan nadat hij op de hoogte was gebracht van de eerste overtreding, of nadat de opdrachtgever redelijke inspanningen heeft geleverd om hem op de hoogte te brengen van de eerste overtreding. Als de opdrachtgever dat niet kan bewijzen, worden de overtredingen samen als één enkele eerste overtreding beschouwd en zal de opgelegde sanctie gebaseerd zijn op de overtreding waarop de strengere sanctie staat.

Als na de bestraffing van een eerste overtreding feiten worden ontdekt met betrekking tot een dopingpraktijk van de beschuldigde die zich hebben voorgedaan vóór de kennisgeving met betrekking tot de eerste overtreding, wordt een aanvullende sanctie opgelegd op basis van de sanctie die had kunnen worden opgelegd als tegelijkertijd uitspraak was gedaan over beide overtredingen.

Voor de toepassing van paragraaf 2 of 3 moeten alle overtredingen plaatsvinden binnen dezelfde periode van tien jaar om als meervoudige overtredingen beschouwd te worden.

6.9 Uitsluitingsperiode

Artikel 14.

De uitsluitingsperiode gaat in op de dag waarop tijdens een hoorzitting een uitsluiting wordt opgelegd, of als afstand werd gedaan van een hoorzitting, op de datum waarop de uitsluiting werd aanvaard of gewijzigd. Elke periode van voorlopige schorsing moet worden afgetrokken van de totale periode van uitsluiting die wordt opgelegd.

Geen enkele sporter of begeleider die uitgesloten is verklaard, mag tijdens de uitsluitingsperiode in welke hoedanigheid ook deelnemen aan een wedstrijd of activiteit (behalve erkende antidopingcursussen of rehabilitatieprogramma's) die wordt erkend of georganiseerd door een ondertekenaar van de Code, een lidorganisatie van een ondertekenaar van de Code, of een club of andere lidorganisatie van een lidorganisatie van een ondertekenaar van de Code, of aan

wedstrijden die worden erkend of georganiseerd door een profliga of organisatie van een internationaal of nationaal evenement of een door een overheidsinstantie gefinancierde sportactiviteit op nationaal of eliteniveau.

Een sporter of begeleider aan wie een uitsluitingsperiode van meer dan vier jaar is opgelegd, mag na vier jaar van de uitsluitingsperiode te hebben uitgezeten als sporter deelnemen aan lokale sportevenementen waarvoor de sanctie niet geldt of die niet anderszins onder de bevoegdheid van een ondertekenaar van de Code of een lid van een ondertekenaar van de Code vallen, maar alleen als het lokale sportevenement niet op een dusdanig niveau is dat het die sporter of begeleider anders rechtstreeks of onrechtstreeks zou kunnen kwalificeren voor deelname aan (of het verzamelen van punten voor) een nationaal kampioenschap of een internationaal evenement, en als de sporter of andere persoon in geen enkele hoedanigheid met minderjarigen werkt.

Een sporter die een uitsluitingsperiode uitzit, blijft onderworpen aan controles. In afwijking van het bovenstaande mag een sporter weer beginnen te trainen met een team of weer gebruik beginnen te maken van de faciliteiten van een club of van een andere lidorganisatie van een ondertekenaar van de Code tijdens de kortste van de volgende perioden:

- de laatste twee maanden van de uitsluitingsperiode van de sporter, of
- het laatste kwart van de opgelegde uitsluitingsperiode.

6.10 Modaliteiten van de uitsluiting

Artikel 15.

Als een sporter zich uit de sport terugtrekt terwijl hij onderworpen is aan een uitsluitingsperiode en later weer actief wil deelnemen aan sportwedstrijden, mag hij of zij pas deelnemen aan internationale evenementen of nationale evenementen nadat hij of zij zich voor controle beschikbaar heeft gesteld door ISAF en NADO Vlaanderen zes maanden vooraf (of een termijn gelijk aan de uitsluitingsperiode die de sporter nog moet uitzitten op het moment dat hij of zij zich uit de sport terugtrekt, indien die periode langer is dan zes maanden) schriftelijk hiervan in kennis te stellen.

Als de tuchtprocedure of andere aspecten van de dopingcontrole aanzienlijke vertraging oplopen die niet aan de beschuldigde te wijten is, kan het disciplinair orgaan de uitsluitingsperiode op een vroegere datum laten ingaan, op zijn vroegst op de datum van de monsterneming, of op de laatste datum waarop een andere dopingpraktijk heeft plaatsgevonden. Alle tijdens de uitsluitingsperiode behaalde wedstrijdresultaten, inclusief die welke zijn behaald tijdens de periode van uitsluiting met terugwerkende kracht, worden gediskwalificeerd.

Als de beschuldigde onmiddellijk (d.w.z. wat de sporter betreft, in ieder geval voor de sporter opnieuw aan een wedstrijd deelneemt) de dopingpraktijk bekent nadat de opdrachtgever hem met de dopingpraktijk heeft geconfronteerd, kan de uitsluitingsperiode op zijn vroegst aanvangen op de datum van de monsterneming of op de laatste datum waarop een andere dopingpraktijk plaatsvond. In elk geval moet de beschuldigde, als deze bepaling wordt toegepast, minstens de helft van de uitsluitingsperiode uitzitten, beginnend vanaf de datum waarop de beschuldigde de opgelegde sanctie heeft aanvaard, de datum van de tuchtrechtelijke uitspraak van die sanctie of

de datum waarop de sanctie wordt gewijzigd. Dit artikel geldt niet indien de Uitsluitingsperiode al is verkort overeenkomstig artikel 11 2de lid hierboven.

Als een voorlopige schorsing wordt opgelegd en door de sporter wordt gevolgd, wordt de periode van voorlopige schorsing afgetrokken van een eventuele uitsluitingsperiode die uiteindelijk aan de sporter wordt opgelegd.

Als een sporter of begeleider vrijwillig en schriftelijk een voorlopige schorsing aanvaardt van de opdrachtgever, en vervolgens afziet van wedstrijddeelname, wordt die periode van vrijwillige voorlopige schorsing afgetrokken van een eventuele uitsluitingsperiode die uiteindelijk aan de sporter wordt opgelegd. Een kopie van de vrijwillige aanvaarding van een voorlopige schorsing door de betrokkene moet onmiddellijk worden bezorgd aan alle partijen die recht hebben op kennisgeving van een vermoedelijke dopingpraktijk.

De periode voor de datum van inwerkingtreding van een voorlopige schorsing wordt nooit in mindering gebracht van een uitsluitingsperiode, ongeacht of de sporter ervoor heeft geopteerd om niet deel te nemen aan wedstrijden of door zijn team werd geschorst.

7. KOSTEN

Artikel 16.

De kosten die de beschuldigde maakt in het kader van diens verdediging zijn voor diens eigen rekening, tenzij het DCEB, TAS of een gerechtelijke instantie anders bepaald.

8. INHOUDING VAN FINANCIËLE STEUN

Artikel 17.

Bij elke dopingpraktijk waarvoor geen verminderde sanctie geldt zoals vermeld in artikel 10 en 11, wordt bovendien de sportgerelateerde financiële steun of andere sportgerelateerde voordelen die een dergelijke sporter of begeleider zou ontvangen, geheel of gedeeltelijk ingehouden door de VGF, haar lidorganisaties en de overheid.

9. INVLOED OP BEHAALDE RESULTATEN

Artikel 18.

Een dopingpraktijk in verband met een dopingcontrole binnen wedstrijdverband leidt automatisch tot diskwalificatie van het individuele resultaat dat is behaald in die wedstrijd met alle daaruit voortvloeiende consequenties, zoals het verlies van eventuele medailles, punten en prijzen.

Een dopingovertreding tijdens of in verband met een evenement kan, indien het bestuursorgaan van het evenement hiertoe beslist, leiden tot diskwalificatie van alle individuele resultaten die de sporter tijdens dat evenement heeft behaald, met alle gevolgen van dien zoals het verlies van alle medailles, punten en prijzen, behalve zoals bepaald in het laatste lid van dit artikel.

Indien de sporter aantoont dat hem of haar geen schuld of nalatigheid te verwijten valt voor de overtreding, worden de individuele resultaten van de sporter in de andere wedstrijden niet gediskwalificeerd, tenzij de resultaten van de sporter in andere wedstrijden dan de wedstrijd waarin de dopingovertreding plaatsvond waarschijnlijk door de dopingovertreding van de sporter zijn beïnvloed.

Factoren die meespelen bij de beslissing om andere resultaten tijdens een evenement al dan niet te diskwalificeren, zijn bijvoorbeeld de ernst van de dopingovertreding van de sporter en de vraag of de sporter negatief werd bevonden in de andere wedstrijden.

Alle door een sporter tijdens een periode van voorlopige schorsing of uitsluiting behaalde wedstrijdresultaten, inclusief die welke zijn behaald tijdens een periode van uitsluiting die met terugwerkende kracht is opgelegd, komen te vervallen.

Bij ploegsporten zullen alle door individuele spelers ontvangen onderscheidingen worden gediskwalificeerd.

Indien twee of meer leden van een team in een ploegsport in kennis zijn gesteld van een dopingovertreding in verband met een evenement, moet het bestuursorgaan van het evenement tijdens de evenementenperiode passende doelgerichte dopingcontroles uitvoeren onder het team.

Indien twee of meer leden van een ploeg in een ploegsport zijn veroordeeld voor een dopingpraktijk tijdens de periode van een evenement, moet het bestuursorgaan van het evenement het team een passende sanctie opleggen (bijvoorbeeld puntenverlies, diskwalificatie uit een wedstrijd of evenement, of een andere sanctie) bovenop de maatregelen die aan de individuele sporters worden opgelegd.

10. OVERTREDEN VAN DE UITSLUITING

Artikel 19.

Wanneer een sporter of begeleider die uitgesloten is verklaard, het verbod op deelname tijdens de uitsluiting overtreedt, worden de resultaten van deze deelname gediskwalificeerd en begint de oorspronkelijk opgelegde uitsluitingsperiode opnieuw te lopen vanaf de datum van de overtreding. De nieuwe uitsluitingsperiode kan verkort worden afhankelijk van de schuldgraad van de sporter of begeleider en andere omstandigheden van de zaak.

De opdrachtgever van de dopingcontrole die tot de oplegging van de oorspronkelijke uitsluitingsperiode heeft geleid, dient te bepalen of de sporter of begeleider het verbod op deelname heeft overtreden, en of een vermindering aangewezen is. Tegen deze beslissing kan in beroep gegaan worden conform artikel 21.

Indien een begeleider van een sporter of een andere begeleider hulp biedt aan een persoon bij de overtreding van het verbod op deelname tijdens de uitsluiting, kan een antidopingorganisatie met

bevoegdheid over die begeleider sancties opleggen voor die hulp op grond van een overtreding van artikel 3, 9° van het Antidopingdecreet.

11. KENNISGEVINGEN

Artikel 20.

Het DCEB deelt elke disciplinaire uitspraak binnen vijf werkdagen mee aan de beschuldigde, VGF, NADO Vlaanderen, de NADO van de woonplaats en licentie van de beschuldigde, de NADO van de nationaliteit van de beschuldigde, IWF of IPF, het IOC of het IPC als de beslissing een effect kan hebben op de volgende Olympische of Paralympische Spelen, en WADA.

De kennisgeving, vermeld in het eerste lid, omvat de beslissing, de motivering, in voorkomend geval de reden waarom de maximumsanctie niet is opgelegd, en een samenvatting in het Engels of in het Frans.

12. BEROEP

Artikel 21.

Al de partijen vermeld in artikel 20 hebben het recht tegen elke uitspraak van het DCEB beroep aan te tekenen bij het TAS, volgens de voorwaarden die van toepassing zijn op het TAS.

Niettegenstaande enige andere bepaling, is de enige persoon die beroep kan aantekenen tegen een voorlopige schorsing de sporter aan wie de voorlopige schorsing is opgelegd.

Het beroep schort de tenuitvoerlegging van de in artikel 6 tot 15 vermelde maatregel niet op, tenzij TAS anders beslist.

De termijn voor het instellen van beroep is eenentwintig kalenderdagen te rekenen vanaf de dag dat de partij van het voor beroep vatbare besluit in kennis is gesteld.

De uiterste datum waarbinnen het WADA echter beroep kan aantekenen of kan tussenbeide komen is gelijk aan de laatste van de volgende twee data:

- eenentwintig dagen na de laatste dag waarop eender welke partij beroep kon hebben aangetekend, of
- eenentwintig dagen na ontvangst door het WADA van het volledige dossier met betrekking tot de uitspraak, waaronder in ieder geval een vertaling van de uitspraak.

Wanneer het DCEB niet binnen een door WADA te bepalen redelijke termijn heeft beslist heeft of er een dopingovertreding heeft plaatsgevonden, kan WADA ervoor opteren om rechtstreeks beroep aan te tekenen bij het TAS, alsof het DCEB had beslist dat er geen dopingovertreding was begaan.

Indien het TAS in het geval vermeld in het vorige lid oordeelt dat er in de betreffende dopingzaak sprake is van een dopingpraktijk en het besluit van WADA om direct beroep in te stellen bij TAS redelijk was, zal VGF WADA's kosten (waaronder de kosten voor juridische bijstand) voor het beroep bij het TAS vergoeden.

13. MODALITEITEN VAN BEROEP

Artikel 22.

De omvang van de beoordeling in beroep omvat alle kwesties die relevant zijn voor de zaak en is uitdrukkelijk niet beperkt tot de kwesties of omvang van de beoordeling door het DCEB.

Indien een in artikel 20 vermelde partij in beroep is gegaan bij het TAS, zijn alle andere in artikel 20 vermelde partijen gerechtigd tot het instellen van incidenteel beroep. Indien een partij van dit recht gebruik wenst te maken, dient deze partij het incidenteel beroep uiterlijk in te stellen met het antwoord van de eerste partij.

14. INWERKINGTREDING

Artikel 23.

Artikel 1, 2, 4, 20, 21, 22, 23 en 24 van dit reglement zijn procedurele bepalingen die met terugwerkende kracht van toepassing zijn vanaf 1 januari 2015.

De disciplinaire afhandeling van feiten die aanleiding geven tot de vaststelling van dopingpraktijken die gepleegd of vastgesteld zijn voor de inwerkingtreding van dit reglement, blijft onderworpen aan de disciplinaire bepalingen die van toepassing waren op het moment van de feiten.

De periode gedurende welke voorgaande dopingpraktijken in rekening kunnen worden gebracht als meervoudige overtredingen, is tien jaar, tenzij ze al verjaard zijn op de datum van inwerkingtreding van dit reglement.

Om de uitsluitingsperiode te bepalen van een tweede dopingpraktijk, waarbij de sanctie voor de eerste dopingpraktijk gebaseerd was op de disciplinaire sanctieregeling die van toepassing was voor de inwerkingtreding van dit reglement, moet uitgegaan worden van de uitsluitingsperiode die opgelegd zou zijn voor de eerste dopingpraktijk onder de disciplinaire sanctieregeling die in werking treedt bij dit reglement.

15. CONTROLE OP DIT TUCHTREGLEMENT

Artikel 24.

NADO Vlaanderen heeft het recht controle uit te oefenen op de naleving van dit intern tuchtreglement.

16. RELEVANTE UITTREKSELS UIT HET ANTIDOPINGDECREET

OPM :NAKIJKEN OF DE VERWIJZINGEN NOG CORRECT ZIJN NAAR MEEST RECENTE DECREET VAN 2021

Art. 2.

1° aangifteverzuim: het verzuim van een sporter in een geregistreerde doelgroep om juiste en volledige verblijfsgegevens te verstrekken die toelaten dat de sporter gelokaliseerd kan worden om aan een dopingtest onderworpen te worden op de plaats en op het tijdstip, vermeld in zijn verblijfsgegevens, of om die verblijfsgegevens te updaten als dat nodig is, zodat ze juist en volledig blijven;

2° afwijkend analyseresultaat: een rapport van een WADA-geaccrediteerd of door het WADA goedgekeurd controlelaboratorium dat in een monster de aanwezigheid is gevonden van een verboden stof of van de metabolieten of markers ervan, inclusief verhoogde hoeveelheden van endogene stoffen, of een bewijs van het gebruik van een verboden methode;

5° afwijkend paspoortresultaat: een rapport op het einde van de procedure over de evaluatie van het biologisch paspoort dat besluit dat de onderzochte analytische resultaten inconsistent zijn met een normale fysiologische toestand of bekende pathologie en dat ze overeenstemmen met het gebruik van een verboden stof of een verboden methode;

7° bedrog: veranderingen aanbrengen met een ongeoorloofd doel of op een ongeoorloofde manier; een ongeoorloofde invloed uitoefenen; op een ongeoorloofde manier tussenkomen; obstructie voeren, misleiden of om het even welke andere frauduleuze handelingen stellen om resultaten te veranderen of om te verhinderen dat de normale procedures kunnen worden gevolgd;

8° begeleider: elke coach, trainer, manager, agent, teammedewerker, official, elk medisch of paramedisch personeelslid, elke ouder of elke andere persoon die een sporter die deelneemt aan of zich voorbereidt op een sportactiviteit, behandelt, assisteert of met hem samenwerkt;

9° bezit: het daadwerkelijke, fysieke bezit of het indirecte bezit, dat alleen kan worden vastgesteld als de persoon exclusieve controle heeft, of de intentie heeft om controle uit te oefenen, over de verboden stof of verboden methode of de ruimte waar een verboden stof of verboden methode zich bevindt, met dien verstande dat als de persoon geen exclusieve controle heeft over de verboden stof of verboden methode of de ruimte waar een verboden stof of verboden methode zich bevindt, indirect bezit alleen kan worden vastgesteld als de persoon op de hoogte was van de aanwezigheid van de verboden stof of verboden methode en de intentie had er controle over uit te oefenen. Er is echter geen sprake van een dopingovertreding alleen op basis van bezit als de persoon, voor hij op de hoogte is gebracht van het feit dat hij een dopingovertreding heeft begaan, concrete actie heeft ondernomen waaruit blijkt dat de persoon nooit de intentie van het bezit heeft

gehad en heeft afgezien van het bezit door dat uitdrukkelijk aan een antidopingorganisatie te verklaren.

Niettegenstaande enige andersluidende bepaling in deze definitie staat de aankoop, elektronisch of op een andere wijze, van een verboden stof of verboden methode gelijk met bezit door de persoon die de aankoop doet

10° binnen wedstrijdverband: tenzij het anders bepaald is in de regels van de internationale federatie of het bestuursorgaan van het evenement in kwestie, betekent dit de periode tussen twaalf uur voor het begin van de wedstrijd waaraan de sporter zal deelnemen, tot het einde van de wedstrijd en de monsterneming die in verband staat met de wedstrijd;

13° buiten wedstrijdverband: niet binnen wedstrijdverband;

17° elitesporter: sporter die deelneemt aan wedstrijden op internationaal niveau, zoals bepaald door de internationale federatie, of op nationaal niveau, zoals bepaald door de NADO;

20° evenement: een reeks individuele wedstrijden die samen worden uitgevoerd onder één bestuursorgaan;

22° evenementenperiode: de tijd tussen de start en het einde van het evenement, zoals vastgelegd door het bestuursorgaan van het evenement;

24° gebruik: het op om het even welke wijze gebruiken, aanbrengen, innemen, injecteren of consumeren van een verboden stof of verboden methode;

25° geen schuld of nalatigheid: het bewijs van een sporter of begeleider dat hij of zij niet wist of vermoedde, en zelfs met de grootst mogelijke voorzichtigheid niet redelijkerwijs had kunnen weten of vermoeden, dat hij of zij de verboden stof of verboden methode had gebruikt of toegediend had gekregen of anderszins een antidopingregel heeft overtreden. Behalve in het geval van een minderjarige, moet de sporter voor elke dopingpraktijk als vermeld in artikel 3, 1° ook aantonen hoe de verboden stof in zijn of haar lichaam is terechtgekomen;

26° geen significante schuld of nalatigheid: het bewijs van een sporter of begeleider dat er, gezien binnen het geheel van omstandigheden en rekening houdend met de criteria voor geen schuld of nalatigheid, geen significant verband was tussen zijn of haar schuld of nalatigheid en de dopingovertreding. Behalve in het geval van een minderjarige, moet de sporter voor elke dopingpraktijk als vermeld in artikel 3, 1° ook aantonen hoe de verboden stof in zijn of haar lichaam is terechtgekomen. Voor cannabinoïden kan een sporter bewijzen dat hem of haar geen significante schuld of nalatigheid te verwijten valt door duidelijk aan te tonen dat de context van het gebruik niet gerelateerd was aan zijn of haar sportprestaties;

27° gemiste dopingtest: het verzuim van een sporter in een geregistreerde doelgroep om zich beschikbaar te stellen voor een dopingtest op de plaats en het tijdstip, bepaald in het tijdsbestek van zestig minuten dat is vastgelegd in zijn aangifte van verblijfsgegevens voor de dag in kwestie;

29° handel: het aan een derde verkopen, het verstrekken, vervoeren, versturen, leveren of verspreiden, of bezitten voor een van die doeleinden, van een verboden stof of verboden methode, hetzij fysiek, hetzij elektronisch of op een andere wijze, door een sporter, begeleider of andere persoon die onder het gezag van een antidopingorganisatie valt, met uitzondering van de handelingen van bonafide medisch personeel met betrekking tot een verboden stof die wordt gebruikt voor reële en legitieme therapeutische doeleinden of om een andere aanvaardbare reden, en handelingen met betrekking tot verboden stoffen die niet verboden zijn tijdens

dopingtests buiten wedstrijdverband, tenzij de omstandigheden in hun geheel erop wijzen dat dergelijke verboden stoffen niet bedoeld zijn voor reële en legitieme therapeutische doeleinden of dat ze bedoeld zijn om de sportprestaties te verbeteren;

30° Hof van Arbitrage voor Sport, afgekort TAS: internationaal scheidsgerecht voor de arbitrage van sportzaken;

31° individuele sport: elke sport die geen ploegsport is;

44° niet-specifieke stof: elke verboden stof die geen specifieke stof is;

45° opzettelijk: de sporter of begeleider heeft handelingen gesteld waarvan hij of zij wist dat ze een dopingovertreding waren of dat er een aanzienlijk risico was dat de handelingen een dopingovertreding zouden kunnen zijn of tot gevolg zouden kunnen hebben en dat risico kennelijk heeft genegeerd. Een dopingovertreding die het gevolg is van een afwijkend analyseresultaat voor een stof die alleen binnen wedstrijdverband verboden is, wordt geacht, tot het bewijs van het tegendeel is geleverd, niet opzettelijk te zijn als het een specifieke stof betreft en de sporter kan aantonen dat de verboden stof buiten wedstrijdverband werd gebruikt. Een dopingovertreding die het gevolg is van een afwijkend analyseresultaat voor een stof die alleen binnen wedstrijdverband verboden is, wordt niet als opzettelijk beschouwd indien het een niet-specifieke stof betreft en de sporter kan aantonen dat de verboden stof buiten wedstrijdverband werd gebruikt in een context die niets te maken heeft met sportprestaties.

48° ploegsport: een sport waarbij de vervanging van sporters tijdens een wedstrijd toegestaan is;

52° schuld: elk plichtsverzuim of elk gebrek aan zorgvuldigheid die in een bepaalde situatie vereist is. Factoren die bij de beoordeling van de schuldgraad van een sporter of begeleider in aanmerking moeten worden genomen, zijn bijvoorbeeld de ervaring van de sporter of begeleider, of de sporter of begeleider minderjarig is, speciale overwegingen zoals een handicap, het risico dat de sporter had moeten zien en de zorgvuldigheid en voorzichtigheid die de sporter aan de dag heeft gelegd met betrekking tot wat het gepercipieerde risico had moeten zijn. Bij de beoordeling van de schuldgraad van een sporter of begeleider moeten de in overweging genomen omstandigheden specifiek en relevant zijn voor de verklaring van het feit dat de sporter of begeleider is afgeweken van het verwachte standaardgedrag;

53° specifieke stof: elke verboden stof, met uitzondering van stoffen in de klassen van de anabolica en hormonen en de stimulerende middelen en hormoonantagonisten en modulators die als dusdanig zijn geïdentificeerd in de verboden lijst. Verboden methoden worden niet beschouwd als specifieke stoffen;

54° sportactiviteit: elke voorbereiding op of initiatief tot sportbeoefening met recreatieve, competitieve of demonstratieve doeleinden in georganiseerd verband;

57° substantiële hulp: om in aanmerking te komen voor een verminderde sanctie wegens substantiële hulp moet een sporter of begeleider: (1) alle informatie waarover hij of zij beschikt met betrekking tot dopingovertredingen volledig onthullen in een ondertekende schriftelijke verklaring, en (2) zijn of haar volledige medewerking verlenen aan het onderzoek en de uitspraak in elke zaak die verband houdt met die informatie, inclusief, bijvoorbeeld, het afleggen van een getuigenis op een hoorzitting indien een antidopingorganisatie of tuchtcommissie dat vraagt. Bovendien moet de verstrekte informatie geloofwaardig zijn en betrekking hebben op een belangrijk deel van een ingeleide zaak of, indien er nog geen zaak is ingeleid, volstaan om een zaak in te leiden.

58° toediening: het verstrekken, leveren of faciliteren van, of het houden van toezicht op, of het op een andere wijze deelnemen aan het gebruik of de poging tot gebruik door een andere persoon van een verboden stof of verboden methode, met uitzondering van de handelingen van bonafide medisch personeel met betrekking tot een verboden stof of verboden methode die wordt gebruikt voor reële en legitieme therapeutische doeleinden of om een andere aanvaardbare reden, en de handelingen met betrekking tot verboden stoffen die niet verboden zijn tijdens dopingtests buiten wedstrijdverband, tenzij de omstandigheden in hun geheel erop wijzen dat dergelijke verboden stoffen niet bedoeld zijn voor reële en legitieme therapeutische doeleinden of dat ze bedoeld zijn om de sportprestaties te verbeteren;

62° verboden lijst: de lijst met verboden stoffen en verboden methoden, vermeld in artikel 9;

63° verboden methode: elke methode die als zodanig wordt beschreven in de verboden lijst;

64° verboden stof: elke stof die als zodanig wordt beschreven in de verboden lijst;

65° besmet product: een product dat een verboden stof bevat die niet vermeld staat op het etiket of in de informatie die via een redelijke zoekopdracht op het internet te vinden is;

66° voorlopige hoorzitting: een hoorzitting in het kader van een voorlopige schorsing die de hoorzitting over de zaak ten gronde voorafgaat;

67° voorlopige schorsing: het tijdelijke verbod om deel te nemen aan wedstrijden, voorafgaand aan de definitieve uitspraak van het bevoegde disciplinaire orgaan over een beweerde dopingpraktijk;

68° wedstrijd: een sportactiviteit in de vorm van een race, match, spel of concours;

69° Wereldantidopingagentschap, afgekort WADA: de stichting die opgericht is onder Zwitsers recht op 10 november 1999 als internationale organisatie ter bestrijding van doping.

Art. 3. In dit decreet wordt onder verstaan onder dopingpraktijk: de overtreding of de verschillende overtredingen van antidopingregels op een van de volgende wijzen:

1° de aanwezigheid van een verboden stof of van een metaboliet of marker daarvan in een monster dat afkomstig is van het lichaam van de sporter;

2° het gebruik of de poging tot gebruik door een sporter van een verboden stof of een verboden methode;

3° het ontwijken van een monsterneming, of het zonder geldige reden weigeren of zich niet aanbieden voor een monsternamen na de kennisgeving, vermeld in de toepasselijke antidopingregels;

4° elke combinatie van drie aangifteverzuimen of gemiste dopingtests binnen een periode van twaalf maanden;

5° het plegen van bedrog, of de poging daartoe, bij om het even welk onderdeel van de dopingcontrole, inclusief maar niet beperkt tot het intentioneel hinderen of de poging tot hinderen van een controlearts, bedrieglijke informatie verschaffen aan een ADO of het intimideren of de poging tot intimidatie van een potentiële getuige;

6° het bezit van een verboden stof of een verboden methode:

a) door een sporter binnen wedstrijdverband of het bezit door een sporter buiten wedstrijdverband van een buiten wedstrijdverband verboden stof of verboden methode, tenzij de sporter aantoonst dat het bezit strookt met een geldige TTN of een andere aanvaardbare rechtvaardiging;

b) door een begeleider binnen wedstrijdverband of het bezit door een begeleider buiten wedstrijdverband van een buiten wedstrijdverband verboden stof of verboden methode in verband met een sporter, wedstrijd of training, tenzij de begeleider aantoonst dat het bezit strookt met een aan de sporter toegekende geldige TTN of een andere aanvaardbare rechtvaardiging;

7° de handel of de poging tot handel in een verboden stof of verboden methode;

8° de toediening of de poging tot toediening aan een sporter binnen wedstrijdverband van een verboden methode of verboden stof, of de toediening of de poging tot toediening aan een sporter buiten wedstrijdverband van een verboden methode of een verboden stof die verboden is buiten wedstrijdverband;

9° het meewerken, aanmoedigen, helpen, aanzetten tot, samenzweren, verbergen of om het even welke andere vorm van opzettelijke medeplichtigheid in het kader van een dopingpraktijk of poging tot dopingpraktijk of de niet-naleving van een opgelegde uitsluiting of schorsing door een andere persoon dan de sporter;

10° verboden samenwerking. Onder verboden samenwerking wordt verstaan: de professionele of sportgerelateerde samenwerking van een sporter of begeleider met een begeleider die aan een van de volgende criteria voldoet. De begeleider:

a) valt onder de bevoegdheid van een ADO en is uitgesloten van deelname aan sportactiviteiten;

b) valt niet onder de bevoegdheid van een ADO en is niet uitgesloten van deelname aan sportactiviteiten conform de Code, maar hij is in een burgerlijke, strafrechtelijke of tuchtprocedure veroordeeld voor feiten die in een disciplinaire procedure conform de Code zouden worden beschouwd als een dopingpraktijk;

c) treedt op als eerste aanspreekpunt of tussenpersoon voor een persoon als vermeld in punt a) of b).

De samenwerking vermeld in het eerste lid, 10°, a) is verboden gedurende de periode van uitsluiting.

De samenwerking vermeld in het eerste lid, 10°, b) is verboden voor een periode van zes jaar vanaf de strafrechtelijke, burgerrechtelijke of tuchtrechtelijke uitspraak of voor de periode van de opgelegde strafrechtelijke, burgerrechtelijke of tuchtrechtelijke sanctie, als deze laatste langer is dan zes jaar.

De samenwerking vermeld in het eerste lid, 10°, c) is verboden gedurende de periode het dat de persoon waarvoor de tussenpersoon optreedt, verboden is samen te werken met de sporter.

Voor de toepassing van deze bepaling is het noodzakelijk dat de sporter of begeleider vooraf schriftelijk door een bevoegde ADO, of door het WADA, op de hoogte is gebracht van de diskwalificerende status van de begeleider en de mogelijke gevolgen van de verboden samenwerking, en dat de sporter of begeleider de samenwerking redelijkerwijze kan vermijden. De ADO zal ook redelijke inspanningen leveren om de begeleider die het voorwerp is van de kennisgeving, mee te delen dat hij vijftien dagen heeft om aan de ADO te bewijzen dat de criteria, vermeld in het eerste lid, 10°, a) of b), niet van toepassing zijn.

Het eerste lid, 10° is ook van toepassing op de samenwerking met begeleiders die veroordeeld zijn voor feiten die voor 1 januari 2015 strafbaar waren, en nog niet verjaard zijn.

Het is aan de sporter of begeleider om aan te tonen dat de samenwerking met de begeleider, vermeld het eerste lid, 10°, a) of b), niet professioneel of sportgerelateerd is.

ADO's die weet hebben van begeleiders die aan de criteria, vermeld in het eerste lid, 10°, voldoen, moeten die informatie doorgeven aan het WADA.

Art. 8. §1. Het bewijs van een dopingpraktijk moet geleverd worden door de ADO. De bewijsstandaard is meer dan een afweging van waarschijnlijkheid, maar minder dan een bewijs boven redelijke twijfel.

Als de sporter of begeleider een vermoeden moet weerleggen of specifieke feiten en omstandigheden moet bewijzen, is de bewijsstandaard een afweging van waarschijnlijkheid.

Feiten met betrekking tot een dopingpraktijk kunnen met alle middelen van recht worden vastgesteld, inclusief bekentenissen.

§2. Met behoud van de toepassing van paragraaf 1 gelden in disciplinaire procedures overeenkomstig artikel 3.2 van de Code de volgende bewijsregels:

1° analytische methoden of beslissingslimieten die door het WADA zijn goedgekeurd na overleg met de desbetreffende wetenschappelijke gemeenschap en die zijn onderworpen aan collegiale toetsing, worden verondersteld wetenschappelijk geldig te zijn. Elke sporter of begeleider die de veronderstelling van wetenschappelijke validiteit wil weerleggen, moet als opschortende voorwaarde eerst het WADA op de hoogte brengen van de betwisting en de grondslag ervan. Het TAS kan op eigen initiatief ook het WADA op de hoogte brengen van een dergelijke betwisting. Op verzoek van het WADA zal de TAS-commissie een geschikte wetenschappelijke expert aanstellen om haar te helpen bij de beoordeling van de betwisting. Binnen tien dagen nadat het WADA die kennisgeving en het TAS-dossier heeft ontvangen, heeft het WADA het recht om als partij te interveniëren, als amicus curiae op te treden of op een andere wijze bewijzen te leveren in een dergelijke procedure;

2° de door het WADA geaccrediteerde of goedgekeurde laboratoria worden vermoed de analyses van monsters en de bewaarprocedures te hebben uitgevoerd in overeenstemming met de Internationale Standaard voor Laboratoria. De sporter kan dat vermoeden weerleggen door aan te tonen dat een afwijking van de Internationale Standaard voor Laboratoria heeft plaatsgevonden die redelijkerwijs het afwijkende analyseresultaat kan hebben veroorzaakt. Als de sporter het vermoeden weerlegt door aan te tonen dat een afwijking van de Internationale Standaard voor Laboratoria redelijkerwijs het afwijkende analyseresultaat kan hebben veroorzaakt, moet de ADO aantonen dat die afwijking het afwijkende analyseresultaat niet heeft veroorzaakt;

3° onregelmatigheden die niet tot een afwijkend analyseresultaat of een andere dopingpraktijk hebben geleid, maken dergelijke resultaten of bewijs niet ongeldig. Als de sporter of begeleider aantoont dat een onregelmatigheid redelijkerwijs geleid heeft tot het vaststellen van een dopingpraktijk op basis van een afwijkend analyseresultaat of een andere dopingpraktijk, moet de ADO aantonen dat die onregelmatigheid het afwijkende analyseresultaat niet heeft veroorzaakt of niet de feitelijke basis is voor de vastgestelde dopingpraktijk;

4° feiten die worden aangetoond op grond van een beslissing van een rechtbank of een bevoegd professioneel disciplinair orgaan waartegen geen beroepsprocedure loopt, vormen een

onweerlegbaar bewijs van de feiten tegen de sporter of begeleider waarop de beslissing betrekking heeft, tenzij de sporter of begeleider aantoont dat de beslissing de principes van eerlijke rechtsbedeling schendt;

5° de commissie die optreedt in een hoorzitting over een dopingpraktijk, mag een negatieve gevolgtrekking maken ten aanzien van een sporter of begeleider die wordt beschuldigd van de dopingovertreding op basis van zijn weigering, nadat hij daarvoor redelijke tijd op voorhand is opgeroepen, om te verschijnen tijdens de zitting, hetzij persoonlijk of telefonisch, zoals opgedragen door de commissie, en de vragen van de commissie of de ADO die de dopingovertreding ten laste legt, te beantwoorden.

§3. Met behoud van de toepassing van paragraaf 1 en 2 gelden de volgende specifieke bewijsregels:

1° een dopingpraktijk als vermeld in artikel 3, eerste lid, 1°, kan blijken uit een van de volgende feiten:

- a) de aanwezigheid van een verboden stof of metabolieten of markers ervan in het A-monster van de sporter, waarbij de sporter geen analyse vraagt van het B-monster en het B-monster niet wordt geanalyseerd;*
- b) de analyse van het B-monster bevestigt de aanwezigheid van een verboden stof of metabolieten of markers ervan in het A-monster van de sporter;*
- c) het B-monster wordt verdeeld over twee flessen en de analyse van de tweede fles bevestigt de aanwezigheid van de verboden stof of metabolieten of markers ervan in de eerste fles;*

2° met uitzondering van de stoffen waarvoor in de verboden lijst specifiek een kwantitatieve limiet is opgegeven, vormt de aanwezigheid van om het even welke hoeveelheid van een verboden stof of metaboliet of marker ervan in een monster van een sporter als vermeld in punt 1°, een dopingpraktijk als vermeld in artikel 3, eerste lid, 1°.

Als uitzondering op de algemene regel kunnen de verboden lijst of de Internationale Standaarden bijzondere criteria vaststellen voor de beoordeling van verboden stoffen die ook door het lichaam kunnen worden aangemaakt;

3° een dopingpraktijk als vermeld in artikel 3, eerste lid, 2°, kan blijken uit bekentenissen, getuigenverklaringen, documenten, conclusies uit de analyse van het biologisch paspoort of analyses die op zich niet volstaan om een dopingpraktijk als vermeld in artikel 3, eerste lid, 1°, aan te tonen.

11.3.4 TUCHTREGLEMENT - WEDSTRIJDFIXING

De Belgische wetgeving stelt: “Het is eenieder verboden deel te nemen aan enig kansspel indien de

betrokkene een rechtstreekse invloed kan hebben op het resultaat ervan.” (Wet op de kansspelen dd. 7 mei 1999, Art. 4§3). Je mag dus niet gokken op de wedstrijden waaraan je zelf effectief deelneemt! Dergelijke inbreuken worden bestraft met een gevangenisstraf van 6 maand tot 5 jaar en een boete tot €100.000.

De VGF heeft ook haar eigen code om elke vorm van wedstrijdfixing tegen te gaan.

1. TOEPASSINGSDOMEIN

Deze code is van toepassing op alle leden, zowel de clubs en hun leden, bestuursleden en personeelsleden van VGF, alsook ook alle bij VGF aangesloten sportbeoefenaars, alle nationale en internationale deelnemers, officials, trainers, coaches, begeleiders van spelers, clubbestuurders en clubmedewerkers.

Deze code is van toepassing op alle officiële wedstrijden, zowel nationaal als internationaal, zowel individueel als in teamverband.

2. VERANTWOORDELIJKE CONTACTPERSOON

De VGF stelt een verantwoordelijke contactpersoon aan die binnen VGF fungeert als meldpunt inzake wedstrijdfixing. Deze persoon is verantwoordelijk voor het verzorgen van initiatieven rond de bestrijding van wedstrijdfixing, het ontvangen van informatie omtrent (mogelijke) wedstrijdfixing, het onderhouden van goede relaties met bevoegde autoriteiten en het onderzoeken van en verzamelen van informatie omtrent mogelijke gevallen van wedstrijdfixing.

3. NIET TOEGELATEN ACTIVITEITEN

Het is niet toegelaten om deel te nemen aan enige vorm van gokken op de activiteiten van de federatie of om pogingen te ondernemen om het resultaat van een wedstrijd te beïnvloeden.

Manipulatie van wedstrijden is verboden. Hieronder wordt onder andere verstaan (niet limitatief):

- Direct of indirect geld inzetten op de uitslag of gelijk welk ander aspect van alle officiële wedstrijden en competities waaraan men zelf of met de eigen club deelneemt.
- Direct of indirect het resultaat of ieder ander aspect van officiële wedstrijden vervalsen of proberen te vervalsen.

- Direct of indirect een deelnemer aanspreken of faciliteren om niet het beste van zichzelf te geven in zijn of haar officiële wedstrijden.
- Direct of indirect geld, een voordeel van welke aard dan ook of tegenprestatie aannemen, ontvangen, vragen, geven, aanbieden of beloven voor het faciliteren van inbreuken op deze code.
- Direct of indirect geld, een voordeel van welke aard dan ook of tegenprestatie aannemen, ontvangen, vragen, geven, aanbieden of beloven voor het verstrekken van inside informatie, zoals onder meer voorkennis met betrekking tot deelname, prestatievermogen, condities of alle andere kennis over de officiële wedstrijden die niet publiek gekend is.
- Direct of indirect geld, een voordeel van alle aard dan ook of een tegenprestatie geven, aanbieden of beloven aan eender welke wedstrijdmedewerker (zoals onder meer wedstrijddirectie, wedstrijdorganisator, official, personeel, vrijwilliger, contractanten) in ruil voor informatie of enig voordeel met betrekking tot de officiële wedstrijden.
- Direct of indirect geld, een voordeel van alle aard dan ook of een tegenprestatie aannemen, ontvangen of vragen voor het regelen van een accreditatie op wedstrijden met het oog op het plegen of het vergemakkelijken van het plegen van inbreuken op deze code.

Elk lid of aangesloten sportbeoefenaar is verplicht om elke kennis of verdenking van manipulatie of poging van manipulatie van de officiële wedstrijden onverwijld te melden aan het secretariaat van de VGF. Het nalaten dergelijke kennis of verdenking mee te delen of het niet willen meewerken aan een onderzoek met betrekking tot deze code staat gelijk met een inbreuk op deze code.

4. SANCTIES

Elke inbreuk op de code kan worden gestraft met de sancties uit het algemeen tuchtreglement aangevuld met de mogelijkheid tot een boete van minimum € 100 tot maximum € 5000.

DEONTOLOGISCHE CODE TER BESTRIJDING VAN MENSENHANDEL

VGF verbindt zich ertoe om de mensenhandel binnen de sportfederatie en de bij haar aangesloten clubs tegen te gaan door een correcte toepassing van de bestaande wetgeving en sanctionerend op te treden op basis van een deontologische code ter bestrijding van de mensenhandel.

1. GEWETTIGD VERBLIJF

Vooraleer VGF een lidkaart of licentie toekent aan een sportbeoefenaar met een arbeidsovereenkomst dienen de sportbeoefenaar en de club aan te tonen dat de sportbeoefenaar wettig verblijft op het Belgische grondgebied. Het gewettigd verblijf wordt bewezen door een geldig document uitgaande van de bevoegde overheid waaruit het gewettigd verblijf blijkt.

De aansluiting van sportbeoefenaars zonder arbeidsovereenkomst (aangesloten leden) kan niet worden geweigerd omwille van een onwettig verblijfsstatuut. Dit is strijdig met het non-discriminatiebeginsel en, voor minderjarigen, met het Internationaal Kinderrechtenverdrag.

Om competitievervalsing te vermijden kan door VGF een bewijs van identiteit worden gevraagd. Indien de sporter geen identiteitskaart heeft, informeert de sportclub bij betrokkene naar de identiteit waaronder hij is ingeschreven op school als het om een minderjarige gaat, of kan aan de sporter een attest van de gemeente gevraagd worden.

2. MENSENHANDEL

VGF en de bij haar aangesloten clubs verbinden zich ertoe de wetgeving op de bestrijding van de mensenhandel en van de mensensmokkel na te leven en te doen naleven.

Het betreft:

- de Wet van 13 april 1995 houdende bepalingen tot bestrijding van de mensenhandel en van de mensensmokkel, B.S., 25 april 1995
- alle later volgende wetgeving die deze materie regelt
- Degene die, op welke manier ook, rechtstreeks of via een tussenpersoon ertoe bijdraagt dat een vreemdeling België binnenkomt of er verblijft, wanneer hij daarbij:
- ten opzichte van de vreemdeling direct of indirect gebruik maakt van listige kunstgrepen, geweld, bedreigingen of enige andere vorm van dwang
- of misbruik maakt van de bijzonder kwetsbare positie waarin de vreemdeling verkeert

handelt in strijd met de Wet op de bestrijding van de mensenhandel en wordt conform de Wet op de bestrijding van de mensenhandel gestraft met een gevangenisstraf of een boete.

3. tewerkstelling van sportbeoefenaars met een arbeidsovereenkomst

VGF en de bij haar aangesloten clubs verbinden zich ertoe de wetgeving op de tewerkstelling van buitenlandse werknemers na te leven en te doen naleven (o.a. arbeidsvergunning, arbeidskaart).

Het betreft:

- de Wet van 30 april 1999 betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers, B.S., 21 mei 1999
- het Koninklijk besluit van 9 juni 1999 houdende de uitvoering van de wet van 30 april 1999 betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers, B.S., 26 juni 1999
- alle later volgende wetgeving die deze materie regelt

VGF en de bij haar aangesloten clubs verbinden zich ertoe de wetgeving op de arbeidsbemiddeling na te leven en te doen naleven.

Het betreft:

- het Decreet van 10 december 2010 betreffende de private arbeidsbemiddeling, B.S., 29 december 2010
- het Besluit van de Vlaamse Regering van 10 december 2010 tot uitvoering van het decreet betreffende de private arbeidsbemiddeling, B.S., 29 december 2010
- alle later volgende wetgeving die deze materie regelt

4. SANCTIONERING

Frauduleuze verklaringen en inbreuken tegen onderhavige deontologische code kunnen, afhankelijk van de overtreding en al dan niet cumulatief, gesanctioneerd worden als volgt

4.1 Clubs

- geldboete van minimum € 100
- schorsing voor organisatie van, of collectieve deelname aan officiële competitie
- tijdelijke schorsing voor organisatie van, of collectieve deelname aan alle gestructureerde activiteit binnen VGF
- voorstel tot definitieve schrapping aan de Algemene Vergadering van VGF

4.2 Natuurlijke personen

- tijdelijke tot definitieve schorsing voor alle functies namens VGF
- tijdelijke tot definitieve schorsing als mogelijke vertegenwoordiger van clubs of losse groeperingen bij VGF

- tijdelijke tot definitieve schorsing voor deelname of enige medewerking aan officiële competities
- tijdelijke tot definitieve schorsing voor deelname of enige medewerking aan alle gestructureerde activiteiten binnen VGF